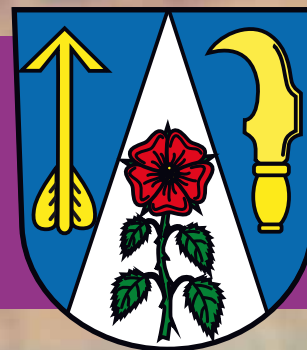

MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

periodický tisk územního samosprávného celku
vydává obec Moutnice, Moutnice 277, 664 55 Moutnice, IČO 00282154
Moutnický zpravodaj je vydáván čtvrtletně v obci Moutnice
Evidenční číslo tisku přidělené MK ČR: MK ČR E 17234
Příspěvky můžete zasílat na Obecní úřad Moutnice (podatelna@oumoutnice.cz)
nebo panu M. Novotnému (aquak@seznam.cz)

MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

4/2019

**ZPRÁVY
Z OBCE**

strana 5

KULTURA

strana 8

**ŽIVOTNÍ
PROSTŘEDÍ**

strana 14

**INFORMACE
OD
ORGANIZACÍ**

strana 23

**SDH
MOUTNICE**

strana 34

...žili, byli, tančili, zpívali a bavili se...

přijměte pozvání a přijďte i Vy na

IV. Army Bál

s retro vzpomínkou na I. Polovinu minulého století

*bál zahájí gen. Emil Boček
– letec 310. čs. Stíhací perutě*

*a to 18.1. 2020 v 19.hod
v Orlovně v Moutnicích*

*Tradiční hudební doprovod
Big band Mr. Swing Brno*

Doprovodný program

*Dobová módní přehlídka, bohatá tombola,
kvalitní občerstvení a ještě půlnoční překvapení*

vstupné: 150,- Kč

*Vítáme hosty obzvláště pak
hosty v dobovém oblečení jak vojenském
tak i společenském
srdečně zvou Orli a hasiči Moutnice*

Prosíme o příspěvek do tomboly

DOBŘÝ SKUTEK ZA STARÝ MOBIL?

Odevzdejte do 31. ledna 2020 na vašem obecním úřadě nebo v místní škole svůj vysloužilý (i zcela nefunkční) mobilní telefon a přispějete částkou 20 Kč, kterou společnost ASEKOL a.s. věnuje neziskové organizaci Společnou cestou s námi - výtěžek této akce bude použit na pomoc potřebným rodinám (s handicapovaným členem) ve vašem okolí.

Navíc: pokud na sebe zanecháte kontakt, zařadíte se do slosování o telefon Samsung Galaxy, který věnoval hlavní sponzor této akce, společnost ASEKOL a.s.

Zbavte se nepotřebného, nefunkčního přístroje a současně pomůžete dobré věci!

Akci připravil Dobrovolný svazek obcí Region Cezava, jehož členem je i vaše obec, ve spolupráci se společností ASEKOL a.s.

**Akci podporují obce:
Blučina, Měnín, Moutnice,
Nesvačilka, Nikolčice,
Otmarov, Otnice, Telnice,
Těšany, Žatčany
a město Újezd u Brna.**

Která obec či město Regionu Cezava pomůže potřebným rodinám nejvíce ...?

www.region-cezava.cz

www.spolecnoucestou.cz

www.asekol.cz

jihomoravský kraj

Vážení a milí spoluobčané,

v těchto dnech si připomínáme 30. výročí od sametové revoluce a mnozí toto výročí spojují i s pojmem svobody. V nedávné době pak proběhl v Polsku pietní ceremoniál k připomenutí 80 let od zahájení II. světové války. Dovolte mi tedy na úvod zamyšlení nad těmito dvěma událostmi, které nás provázely ve druhé polovině tohoto roku.

80 let od začátku druhé světové války

Dne 1. září proběhl ve Varšavě nad hrobem neznámého vojína ceremoniál připomínající 80 let od začátku druhé světové války. Této události se zúčastnili státníci z celého světa. Rád bych na tomto místě vyzvedl slova prezidenta Spolkové republiky Německa pana Franka-Waltera Steinmeiera, který s velkou pokorou v úvodu svého proslovu poděkoval polskému prezidentu Andrzejowi Dudovi za pozvání na tento pietní akt.

Dále pak připomněl: „...byla to moje země a moji spoluobčané, kteří před 80 lety napadli svého souseda – Polsko... Tato válka byla německým zločinem... Deportovali jsme občany, vraždili muže, ženy a děti.“ Připomněl tím, jaký neuvěřitelný smutek přinesla tato válka Evropě.

Také uvedl: „Válka je u konce, když utichnou zbraně, ale její následky jsou dědictvím pro budoucí generace. Toto dědictví je bolestným dědictvím. My Němci ho přijímáme a neseme ho dále... Nikdy nezapomeneme zranění, která přineslo Německo všem polským rodinám, nezapomeneme způsobené rány...“

Ke konci zdůraznil: „...už nikdy více nacionalismu. Už nikdy nesmí Němci volat Němci, Němci nade vše! Nikdy se nesmí zvedat nad ostatní národy. Nikdy se nesmí rasy zvedat nad ostatní rasy...“

Závěrem pak řekl: „Prosím vás za odpuštění za německou historickou vinu a přiznávám se k naší zodpovědnosti, která stále zůstává.“

Přiznám se, že mě tato slova zasáhla. Často se v tomto světě zapomíná na usmíření,

na poprošení za odpuštění. A umíme vůbec odpouštět? Dokud se však toto nenaučíme, nemůže nastat mír. Když jsem tento proslov slyšel, v duchu jsem si řekl, že právě teď skončila II. světová válka. Protože v tomto jediném s německým prezidentem nesouhlasím, že válka je u konce, když utichnou zbraně. Domnívám se, že válka je u konce, když nastane usmíření. Vážím si německého prezidenta za to, s jakou odvahou předstoupil před Poláky a před celý svět a omluvil se. Jsem přesvědčený, že ke druhé světové válce přispělo i to, že Němci nebyli spokojeni s reparacemi po první světové válce. Chybělo zde právě to odpuštění. Proto jsem napsal, že po 80 letech skončila II. světová válka, protože nastal akt usmíření.

Ale skončila opravdu II. světová válka, když se tohoto ceremoniálu neúčastnilo Rusko? Rusko také napadlo Polsko – jen o 17 dní později. Kde je pokání ze strany Ruska? Kde je odpuštění ze strany Polska? Jsme svědky anexe Krymu, války na Donbasu... Není to podobné tomu, čeho jsme byli svědky u nás v podobě Mnichovské dohody?

17. listopad

Pak je tu 17. listopad roku 2019. Připomínka sametové revoluce. Můžeme se ohlédnout do krátké historie českého státu. Po 20 letech svobody přišla nejdříve nacistická okupace a následně 40 let komunismu. Tedy prvních 20 let svobody vystřídalo 50 let nesvobody. Když přičteme k těm prvním 20 letům svobody těchto 30 let svobody, můžeme říci, že se poměry vyrovnaly. Za 100 let existence českého státu jsme tedy zažili 50 let svobody a 50 let nesvobody.

Jsme ale svobodní? Nespoutává nás neodpuštění, podobně jako tomu bylo v prvním případě u Němců? Nespoutávají nás jiné závislosti? Sociální síť, návykové látky, práce, ctižádostivost, pomluvy a další? Možná by se teď stačilo podívat směrem k našemu hradu. Na standartě prezidenta České republiky máme napsáno Pravda vítězí! Také by se dalo napsat, že pravda osvobozuje. Možná budeme svobodní, až dokážeme být pravdiví. Pravdiví především k sobě samým, ke svým vášním. Pak budeme svobodní. Svobodní i v dobách nesvobody, které mohou přijít.

*Ing. Antonín Vymazal
starosta obce*

1. ZPRÁVY Z OBCE

Ohlédnutí se za uplynulým rokem a plány do roku příštího

Ke konci roku patří i určitá bilance toho, co se v daném roce uskutečnilo:

- Celý letošní rok se ještě nesl v duchu dokončování papírů k průtahu. Proběhly kolaudace obecních i krajských objektů, doadministrovala se dotace ve výši 2.375.000 Kč, která přišla až v listopadu tohoto roku. Kromě toho jsme se zúčastnili soutěže stavba roku, ve které jsme s dopravní stavbou skončili na 2. místě.

- Na budově mateřské školy došlo k odstranění nosníků po vedení nízkého napětí a dokončení fasády v podobě kytiček. Do zahrady byla nainstalována nová vrata.

- Ve spojitosti se základní školou proběhlo změn více. Přivítali jsme novou paní ředitelku, opravila se kotelná, otevřela se nová třída a vysázela se nová předzahrádka.

- Také se vysazovala dále zeleň. Kromě dosazení živých plotů podél průtahu došlo k výsadbě řady nových stromů v prostoru okružní křižovatky a při vjezdu do obce. Sázely se stromy s mateřskou a základní školou v biokoridorech a nyní ke konci roku proběhla první etapa obnovy Lizalky.

- Dále jsme za více jak milion korun

odkoupili privádně vody od Vírského oblastního vodovodu a také zaplatili téměř milion korun za přesunutí trafostanice, ke kterému dojde v příštím roce.

- Z realizovaných dotací je dobré uvést: již výše zmíněné oprava kotelny a boj se suchem, oprava křížku u drůbežárny, dotace na hasiče a finanční dar od Jihomoravského kraje za úspěch v soutěži vesnice roku.

- Ze stavebních prací stojí za zmínku nový taneční parket, opravy a natěračské práce na hřbitově a víceúčelovém hřišti, opravené silnice včetně mostku u transformátoru, posunutý plot u potoka, kde se chystá i nový chodník.

Zmínkou o plánovaném chodníku i jednotlivých dotacích se dostáváme k plánům do budoucna. Letošní rok bychom měli končit s částkou na účtech kolem 22 milionů korun. Tyto peníze budou použity na následující projekty:

- V prvním pololetí příštího roku by

mělo dojít k přeložkám sítí do země v ulici od kostela k orlovně. Jedná se o přeložku nízkého a vysokého napětí do země, přeložku veřejného osvětlení a místního rozhlasu a dále k pokládání chrániček na optiku. Kromě přeložek v této části obce by veřejné osvětlení a místní rozhlas měl jít do země i v ulici Na Rybníku a dále v části obce Chaloupky (od domu pana Kališe po dům pana Šalovského).

- Veřejné osvětlení, rozhlas i nízké napětí bude přeloženo i v Rozařině, zde se však zbuduje i nový chodník a zrekonstruuje komunikace. Zde je plán na léto příštího roku.

- Nízké napětí v Rozařině i v ulici od kruhového objezdu ve směru na Těšany by se mělo překládat do země pravděpodobně v druhé polovině příštího roku. Společnost E. on má již veškerá povolení a soutěži zhotovitele.

- Na jaře příštího roku by měl být realizován také již zmíněný chodník podél potoka k orlovně.

- V první polovině příštího roku by také mělo dojít ke změně územního a regulačního plánu.

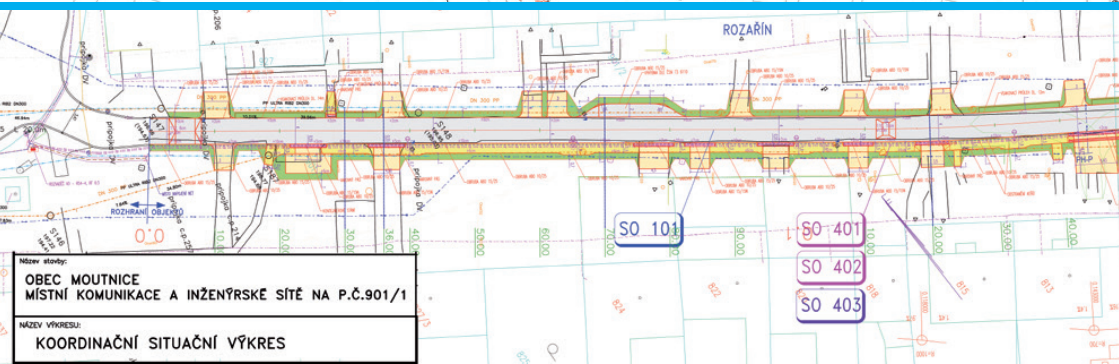
- Ve spojitosti s tím by měly běžet projekty na prodloužení inženýrských sítí v nově navrhovaných lokalitách.

- Také bude pokračovat projektování domu s pečovatelskou službou.

- Plánujeme další etapu obnovy Lízalky a další údržbu a výsadbu zeleně (připravují se jednotlivé projekty).

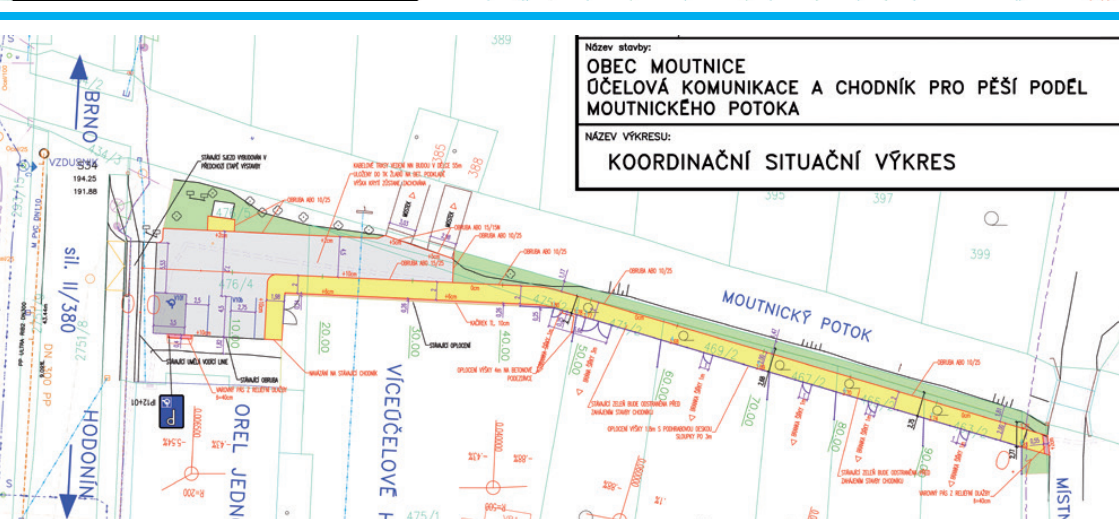
- Ve spolupráci s okolními obcemi bychom se rádi podíleli na přípravě polních cest, které by měly sloužit jako cyklotrasy. Záleží na dokončení pozemkových úprav v obci Těšany. V obci Měnin již pozemkové úpravy byly dokončeny, takže zde se již může začít jednat.

Moutnice – Rekonstrukce částí VO v návaznosti na akci Obnova VN

Název stavby:
**OBEC MOUTNICE
MÍSTNÍ KOMUNIKACE A INŽENÝRSKÉ SÍTĚ NA P.Č.901/1**

Název výkresu:
KOORDINAČNÍ SITUAČNÍ VÝKRES

Název stavby:
**OBEC MOUTNICE
OČELOVÁ KOMUNIKACE A CHODNÍK PRO PĚŠÍ PODÉL
MOUTNICKÉHO POTOKA**

Název výkresu:
KOORDINAČNÍ SITUAČNÍ VÝKRES

Výkup pozemků

Obec Moutnice by ráda nabídla svým občanům možnost odkupu pozemků s ornou půdou. Tento impuls vznikl na radě poté, co se ve schránkách objevila další vlna nabídek na odkup zemědělské půdy. Záměr bude samozřejmě ještě projednán obecním zastupitelstvem. Nicméně již nyní bychom rádi vyzvali ty, kteří o prodeji polí uvažují, aby se obrátili i na obec. Věříme, že vám budeme schopni nabídnout lepší podmínky a půda zůstane ve vlastnictví Moutnic.

Radosti starosty

Často se setkávám v obcích, že existují rubriky Starosti starosty. Řada lidí mě pak konfrontuje s názorem, že starosta je od toho, aby měl starosti. Já se spíše domnívám, že starosta by se měl spíše starat. Starat o rozvoj obce, zejména po stránce stavební. Proto bych se s Vámi chtěl spíše podělit o radost, kterou na postu starosty mohu zažívat. Negativního je všude okolo dost.

V poslední době mi dělá radost, když vidím, jak rostou v obci nové rodinné domy. Mám radost z mladých rodin a z jejich přírůstků. Vidím v tom naději pro Moutnice i pro naši zemi.

Také mám velkou radost ze všech spolků v naší obci. Když vidím, jak vzájemně spolupracují, jak často nezištně pracují pro své spoluobčany a pro svoji obec, tak jsem za to rád. Ve spolcích vidím sůl společenského života. Spolky jsou pro mě znakem fungující společnosti. Zároveň mají nenahraditelnou roli. Obec sice řadu věcí, které spolky vykonávají, dělat může také, ale nikdy to nemůže dělat tak dobře, jak to dělají spolky, jelikož jejich činnost vyvěrá ze spodu od lidí.

ZÁVĚREM CHCI JMÉNEM CELÉHO OBECNÍHO ÚŘADU POPŘÁT VŠEM RADOSTNÉ A POKOJNÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH. V NOVÉM ROCE PAK VÍCE RADOSTÍ NEŽ STAROSTÍ A VŠE DOBRÉ!

*Ing. Antonín Vymazal
starosta obce*

KULTURA

Vítání občánků

Nedělní odpoledne 13. října bylo ve znamení přivítání nových moutnických občánků. K naší velké radosti jich bylo tentokrát více, a tak jsme se rozhodli je rozdělit na dvě skupinky. Po úvodním proslovu pana starosty Ing. Antonína Vymazala nás všechny potěšily básničky od dětí ze základní školy pod vedením paní učitelky Mgr. Lenky Salzburgerové. Rodiče se na památku podepsaly do kroniky.

Privítali jsme: Daniela Svobodu, Stelu Hrdou, Adrianu Královou, Jana Mašína a Matěje Klatovského – *foto 1.*

Agátu Lengálovou, Živu Žáčkovou, Sofii Hájkovou a Matěje Slaného – *foto 2.*

*Lenka Dohnálková
kulturní komise*

Divadelní představení

V neděli 24. listopadu vpoledne

k nám zavítalo Karasovo divadlo z Tišnova s představením Tanec pro Karla IV. Z moutnické orlovný jsme se rázem přenesli do nebe, kde se děj představení odehrával. V nebi se chystala oslava 700. narozenin Karla IV., na kterou se připravovaly všechny jeho čtyři manželky: Blanka z Valois, Anna Falcká, Anna Svidnická a Alžběta Pomořanská. A jak už to bývá, když se sejdou ženské – nebyla nouze o slovo, o legraci a občas ani o hádky, jejichž příčinou byla otázka, kterou z nich měl Karel vlastně nejraději. Ještěže královny usměrňoval anděl, který byl také naším průvodcem celým dějem.

Malou roličku Václava IV. (synka Karla IV. a Anny Svidnické) si zahrál Tobík Putna a oč byla jeho role menší, o to větší sklídl potlesk na otevřené scéně. Hezky jsme se pobavili a dověděli se i něco

z historie. Díky všem, kteří se podíleli na přípravě této akce, na úklidu orlovný po skončení představení a zejména skvělým hercům i ostatním členům Karasova divadla Tišnov.

*Katka Springinsfeldová
kulturní komise*

Poděkování

Rok 2019 se nám pomalu blíží k závěru a ráda bych poděkovala všem, kteří spolupracovali nebo se nějak podíleli na činnosti kulturní komise. Svým příspěvkem pomohli vdechnout život pár akcím a obohatit tak život nás všech v obci. Dě-

kuji i za příkladnou spolupráci s vedením moutnických spolků, které jsou pilířem dění v obci.

Též bych chtěla poděkovat vedení obce za vstřícné a ne vždy jednoduché jednání. A samozřejmě velký dík patří těm, na které se mohu spolehnout a za příkladnou souhru a spolupráci všem členům kulturní komise: Katce Springinsfeldové, Petru a Michaelu Kohoutkovým, Dagmar Janouškové, Martinovi s Lenkou Novotným a Josefu Lengálovi.

*Lenka Dohnálková
kulturní komise*

HISTORIE

Z historie naší obce

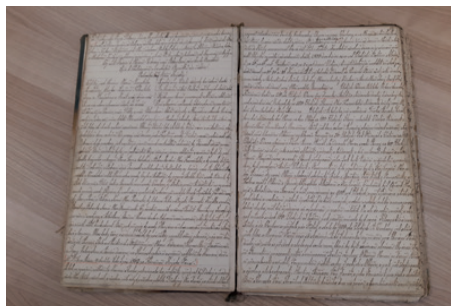
Opis z kroniky obce Rozařín z roku 1884:

Léta páně 1867 po narození Krista pána pro naši farnost! Nanejvyš památ-ný!

Tento rok byl mezi uplynulými roky s rokem 1859 nejúrodnějším a pro naši farnost Moutnickou zůstane na vždycky nej památnější, proto že se přistavěl, zvětšil, zkrášlil s věží se hřbitovem chrám páně. Až do tohoto roku stál náš chrám páně malý a chudí, střecha na něm i věž jen šindelem zakrytá a věž nízká. V chrámu páně varhany stolice staré zašlé a již červotočivé polámané. Dlažba z pálených cihel a všechna rozedraná. Chrám páně jen vápnem se žlutou barvou smíšeným zalíčen. Oltáře zašlé a špinavé a tak všechno vnímané skleslosti v nedostatku a jedním slovem v nedbalosti vypadalo. Již roku 1858, co zemřel pater Budínský, a důstojný pan farář Antonín Šimeček se na jeho místo dostal, horlil tento

bez přestání, co rok neúprosne o zvětšení a zkrášlení našeho domu Božího a neustal zápasiti a horliti, až se mu to s pomocí Boží a neunaveným přispěním zbožného starosty Jána Strouhala a spolu působením a podporováním mnohde z Moutnického Výboru tento rok šťastně podařilo a též uskutečnilo. Stavbu převzal pan stavitelský měřič Josef Vazač ze Židlochovic v 9 tisících, které přifařené obce uvolili podle obyvatelstva ve lhůtách jemu spláceti. Na Moutnický patronát dal za svůj podíl 30.000 tisíců pálenic. K té přistavbě 5 sáhů délky, 8 sáhů šířky, patřila na celý chrám páně nová vazba křídlicí krytá a nová zvýšená věž plechem červenou barvou natřeným. Hřbitov k němu železné brány a zábradlí, 2je dveře, stolice, okna, kamenná čtvercová dlažba, kůr a omítka na celý chrám páně a pak ty pilíře okolo chrámu připravit. Na jaře ke konci měsíce března počalo vyklízení chrámu páně všechno se uklidilo do Farní budovy, čeho nebylo na nejvyš potřeby. Sochy svatých

se zabalily do plátna, velebná svátost se přechovávala v sakristii a na hřbitově se postavila prkenná kaplička a v ní celé léto se odbývaly služby Boží. Též i kazatelna byla na dřevěných sloupcích na hřbitově postavena. 1. dubna počali zedníci od chrámu zadní průčelí bourat a průkopy vyhazovat pro základy na novou stavbu, až na konci hřbitova tak hluboký, až pod ty v Pánu odpočívající i naskytla se jim nepředvídaná překážka. 4 mrtvolky museli vyndat. Martina Poláčka bývalého drába v Jalovisku, ten tam byl pohřbený 2 roky,

Helenu Nejmanovu manželku Antonína Nejmana z Nesvačilky, ta tam byla pohřbena teprve ¼ roku, a dvě malé dítky taky nedávno pochované a naši milé drahé matky roh u rakve museli taky utnout, ale zůstala ve svojím hrobě. A ti čtyři byli znovu pohřbeni dole k východu na hřbitově všichni 4 do jednoho hrobu. 10tého dubna bylo svěcení základního kamene. Jest čtverhranný na jeden metr vysoký a 75 centimetrů široký balvan, k tomu cíli schválně od kamenického mistra vytesaný a v něm svrchu 70 centimetrů hluboký kulatý otvor... Do otvoru jeho přišel památný spis na pergamentě v Brně tištěný a jiné psané písemnosti, jak se toho času dělo u nás ve farnosti, v naší vlasti, v našem císařství a v celém světě. A jaký mocnář toho času panoval a jak se jmenoval svatý otec křesťanstva a jak se jmenoval

náš pan biskup a všichni, co na tej stavbě podíl brali a účastenství měli. A též peníze jaké toho času byly v oběhu byly přeložené. Přišla tam 10ti, 5a 1dna zlatová papírová bankovka, 1 dvou-rynsták, 1 rynsták, 1 ¼ rynsták, a 20Krejčárka a 10Krejčárka tyto jmenované a ze stříbrných peněz 4 kůprové čtverky a 8 drobných kůprových krejčarů. Po přečtení byl tento pamětní spis od důstojného pána děkana Jána Chmelička, kterýž to svěcení a udeření první na kámen vykonal, od pana faráře, od patrona, od stavitele, od mnohých zde přítomných kněží a odevšech představů a výborů přifařených obcí podepsán. Pak byl spis a i s penězi ve skleněné pouzdro toto v plechovou krabici uschovaný a zapečetěný silnou příkrývkou plechovou pak kamennou přikrytý a vy milí rodáci a občaní a drazí naši potomkové vám tento památný spis k následování a na stálou památku zde uvádím!

Pochválen buď Ježíš Kristus!
Veliký jest chrám oborů zemského!
A nad ním klenba lazurů nebeského!
Tomu o Hospodine a králi svůj trůn máš!
A nás v tom slzavém údolí se díváš!
A voláš syny lidské vždycky bez ustání
k sobě!
Do chrámů rukou lidskou vzdělaných
v každé době!
Pojďte se ke mně pracovití a křížem
obtížení!
U mě v chrámu naleznete občerstvení
a posílení!

A teď mi žijící farníci naše dítky a naši potomkové k tobě vždycky o Hospodine v tomto chrámě volejme srdce, oči i ruce k tobě Otci světél zdvihejme. Zachovej dobrotivý Bože dlouho dílo rukou našich k tvé cti, chvále a slávě zasvěcené. Ukazuj

dlouhá léta stíhlá ty věži nám a vůkolnímu obyvatelstvu tam vzhůru kde pravý náš domov jest. Naplňuj svatý Duchu pravou pobožností stále krásné tyto prostory, jak naplňuje jarní vánek rozkvetlou zahradu, by farnost zdejší právě zahradě Boží podobná byla, mi pak všichni kdysi věčným jarem oblaženi a osvěženi byli. Ty pak Matko krásného milování Pana Maria bolestná a patronko ctěné obce Nesvačilské a ty svatý Jiljí veliký dobroději a patrono zdejší farnosti a celého stavu rolnického, vy hvězdy naše apoštolové Moravští a věrozvěstové celého Slovanstva svatý Cyrille a Metoději, ty pravá Matko lidu svatá Ludmilo, ty ctěný kníže náš a dědici České a Moravské země svatý Václave, ty Řeků a první mučedníku za vyznání svatě pravdy svatý Štěpáne, ty neohrožený společníku a tovaryši svatého Pavla apoštola národů svatý Barnabáši a patrono slavné obce Těšanské, ty líbezná lilie rajské panenské kvítko svatá Rozálie a patronko slavné obce Rozařinské. Vy všichni vezměte ze všemi anděli cherubíny, serafíny a všemi svatými a miláčkami Božími chrám tento v ochranu svou mocnou a kdyby zhoubný požár zničit chtěl tento stánek Boží, pak přispěj ty svatý Floriáne a uhas mocnou přimlouvou zhoubné plameny. Uhas taky žáry v srdcích našich, by nás někdy nepálil věčný plamen nás ani budoucích Amen. Stalo se v Moutnicích s přifařenými obcemi Těšanami, Nesvačilkou, Rozařínem a dvory Jaloviskem a Marien-dvorem, na slavnost založení a svěcení základního kamene dne 10. dubna měsíce čtvrtého léta spásy 1867 po narození Krista Pána!

*Ing. Antonín Vymazal
starosta obce*

Ze starých kronik – rok 1940

Poznámka předem: opisováno doslovně ze staré kroniky, text odpovídá dobovému pravopisu. Případné chyby nejsou chybami současného kronikáře.

Zima tohoto roku byla krutá mrazy dosahoval až – 25 °C spousty sněhu se kupili na silnicích autobusová se úplně zastavila silnice se musely prohazovat ručně každá obec musela proházet svůj katastr odházený sních se kupil kolem silnic až do výše 3 m jen se cesta uvolnila znovu nastala chumelenice to se opakovalo mnohokrát veškerá doprava se konala na saních a to mimo silnice po poli. Letošního jara se ukazovaly špatně rostoucí oziminy nikdo nevěděl cojeto hlavně pšenice až pole oschla uschli i malí rostlinky pšenice byla vymrzlá není pamětník který by něco takového kdy měl v paměti. Němci zavedli dodávku špeku z domácích porážek i dávky na obilí vejce a masa i mléka. Když bylo s českým národem nejhůře a černý mrak se prostíral nad národem odcházelo mnoho příslušníků českého národa za hranice.

Odjížděly s pevným úmyslem pomoci ztročené vlasti jakmile vypukne válka s německem kterou jsme všichni s jistotou očekávaly proto se přihlásily do československé armády v zahraničí i z naší vesnice za tím účelem odešli do zahraničí a jsou to následující Jan Buchta studující práv, Alois Dohnálek studující, Rudolf Mašek studující práv, František Havránek studující práv, Karel Hrdlička úředník, Rudolf Hrdý malíř písma. Mezi občany se provedla tajná sbírka pro tyto odcházející aby měly nějaký zásobní fond na cestu peněz se vybralo hodně a tito hoši byli spravedlivě rozděleni a po tichém rozloučení odjely po malých skupinách na Slovensko a odtud do Maďarska. Jenom Karel Hrdlička a Rudolf Hrdý byli v Maďarsku

chycení a předání protektorátním úřadům a byli zavlčeni ko koncentračního táboru v Mauthausenu do Rakouska ostatní se dostaly do svého cíle.

Němci potřebovaly mnoho našich lidí do říše na práci jak do továren tak do zemědělství tak i z naší vesnice mnoho občanů bylo v říši na práci hlavně to byli mladí lidé mezi nimi hodně děvčat. Po zavedení lístkového hospodářství na různé spotřební zboží jak v obchodech tak u řezníka se hojně rozrůstal černý obchod s potravinami hlavně masa, sádla, mouka, tabák. Po vesnici byla velká poptávka po mase a sádle proto se občané s nasazením vlastního života i porážka vepřů na černo tímto způsobem se zásobovalo hlavně občanstvo v Brně. Taký vaření mydla po domácku bylo úplnou samozřejmostí rovněž takovou samozřejmostí bylo i pálení slivovice páliło se ze všeho co obsahovalo cukr.

V prosinci letošního roku prováděli němci nákup koni pro armádu kdo tam byl na komandován musel se dostavit a němci si vybírali nejlepší z nejlepších protože si měli ještě z čeho vybrat ale jenom se nevědělo jestli za ně co dostanou, komu koně vzaly dostal kousek německy psaného papíru a za několik dní byl povolán na německé říšské velitelství do Brna kde byli tyto koně proplacený a platili za ně hodně peněz od 16-20 tisíc Kč a tímto způsobem přišli do velké drahoty i u civilního občanstva takže mezi zemědělci stál pár koni od 60-80 tisíc korun a proto kdo koně potřeboval musel mět na něj i peníze.

Moutnické kříže – kříž u domu č. 1

Na travnatém prostranství před rodinným domem manželů Čermákových č. p. 1 stojí nádherný velký pískovcový kříž.

V dřívějších dobách byl neodbornými zásahy – nátěry značně poničen, a proto se v roce 2007 tehdejší zástupci obce Moutnice rozhodli, že bude na náklady obecního úřadu opraven a ošetřen, aby již více nechátral.

Při zhruba půlroční rekonstrukci v dílnách firmy MARSTON, s. r. o. byl pískovcový kříž očištěn od starých nátěrů, zvětřalá místa byla opravena. Byly také obnoveny texty na kříži. Při jeho zpětném postavení k rodinnému domu manželů Čermákových byla do prostoru v základu umístěna schránka s údaji o naší obci, pohlednicemi z Moutnic a Moutnickými zpravodaji. Dokumenty byly uloženy podle doporučení pracovníků pracujících s archiváliemi. Přidány byly také platné mince. To vše bylo vykonáno jako zpráva příštím generacím. Díky za to.

Na přední straně kříže pod pískovcovým tělem Kristovým je napsán červenohnědou barvou tento text:

Vám to potomci Vám pro Vaše děti
Na věčnost věků stavíme památku
V čerstvé paměti kříž tento noste
Mluvte též o něm k novorozeňátkům
Zde visí Kristus naše vykopení
Cesta i život i pravda posvěcení
Pro Vás umřel, aby vy jste žili
Proto roňte slzy lásky a vděčnosti
V pravdě žít a umřít jste se učili
Pout' zemskou konat v křížích a žalosti
Buďte i vy učenliví jako vaši otcové
Pokorně žili v lásce k Bohu.
Na boční straně je vyznačen letopočet
poslední opravy – rok 2007.

Na zadní straně byl do pískovce vytesán nápis takzvaným kurentem nebo snad jiným druhem novogotického kurzívního písma. Paní Marie Čermáková z domu č.

11 se zachovala v době rozebírání kříže velmi pohotově a texty si opsala. Byla také přítomna ukládání archiválií do schránky uvnitř pomníku. Starobylý text na zadní straně již bohužel nebylo pro jeho značné poškození možné opravit a zůstal alespoň zakonzervován. S pomocí mistrů kameníků jej paní Čermáková přepsala do srozumitelné češtiny. Je tam napsáno toto:

Kříž tento založili jsou devatenácté majetníkův „hostinci“ zdejšího ke cti

chvále Krista ukřižovaného a k spasení svých duší ubohých

Léta Páně

1845

Patrně tento kříž nechalo postavit prvníh 19 moutnických sedláků – hospodářů.

Děkuji mnohokrát paní Čermákové za veškeré informace a ochotu sdělit svoje vědomosti nám ostatním.

*Miluše Janoušková
kronikářka*

*Adventní dobu plnou milostí, požehnané Vánoce a vše dobré do roku 2020
přeje všem lidem dobré vůle kronikářka Miluše Janoušková*

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Kam s ním, aneb jak správně třídít odpad

V poslední době zaznamenávám ve svém okolí spoustu reakcí ke třídění odpadů. Slýchávám, že rulička od toaletního papíru nepatří do papíru, to samé pak má platit o platu od vajíček. Dále pak že do plastu nepatří nádoby od oleje apod. Všichni se pak odkazují na to, že to psali na internetu, nebo říkali v televizi. Na toto chci důrazně zareagovat – Přestaňte věřit všemu, co se píše na internetu a říká v televizi!!! V televizi mají možná pravdu v tom, že některé odpadky se možná nerecyklují, ale nemají pravdu v tom, že patří do komunálního odpadu. Tyto odpadky rozhodně patří do tříděného odpadu. Vzpomeňte prosím na to, co zde říkal

přímo ředitel svozové firmy. Na vzorovém nákupním koši jsme si názorně ukazovali, co kam patří, a tak to stále platí!

Do papíru tedy patří – veškerý papír,

**– i ruličky od toaletního papíru,
– i plata od vajíček,
– i úctenky apod.**

Do plastu patří – veškerý plast

- i nádoby od přírodních olejů,
- vše od jogurtů – nemyté!
- i PET lahve s potahem,
- veškeré tetrapaky – myšleno vrstvený papír s plastem (od nápojů, koření, mléka apod.),
- i mastný papír,
- i vosk,
- vše od cukrovinek, přes těstoviny apod.
- i tuba od pasty a saponátů.

Do komunálu pak patří – popel,
– hygienické prostředky (kapesníčky, ple-
ny, vložky...)
– kosti.

Do komunálu nepatří rostlinné zbytky!

Proč tomu tak je? Veškerý tříděný odpad jde na třídící linky. Z tohoto odpadu si svozové firmy vytrídí pouze obchodovatelné položky, které pro ně mají smysl. Například u plastu je to pouze cca 20-25%, který recyklují.

Zbytek poté končí ve spalovně, nebo se z toho vyrábí palivo pro cementárnu. Toto palivo vzniká mícháním papíru a plastu v určitém poměru. Toto vše píší ve vztahu k naší svozové firmě. U jiných svozových firem to může fungovat jinak (např. do plastu nedávají tetrapaky, nebo tam vhadzují i plechovky...). Když vyhazujete jakýkoli odpad, vždy si položte jednoduchou otázku – chci, aby tento plast ležel stovky let na skládce, nebo je lepší, když z něj ještě bude teplo? To samé platí o pa-

píru (i když ten se nerozkládá stovky let). Když už je obal vyprodukovaný, je lepší, když poslouží alespoň ještě jednou jako palivo, než aby byl ukládaný na skládku.

Případně se můžete řídit symboly na výrobcích a vyhazovat odpadky podle symbolů zde uvedených. Jen pro upřesnění – u nás vhadzujeme do plastu i obaly označené jako tetrapaky (tedy vrstvený papír v kombinaci s plastem).

*Ing. Antonín Vymazal
starosta obce*

Komise životního prostředí

Milí Moutničáci, máme tady poslední letošní vydání Moutnického zpravodaje a jak bývá vždy zvykem, když něco končí, je potřeba se nějak ohlédnout a bilancovat. Osobně mám statistiky a grafy docela rád, ale myslím si, že na hodnocení co se nám společně povedlo anebo nepovedlo, jste tady především vy všichni! Rád bych vám poděkoval za vaši podporu a čas, který jste věnovali úklidu a zvelebování našeho společného prostředí – našeho domova. V kostce vás provedu našimi podzimními akcemi.

21. září – podzimní odpadko-braní

V sobotu ve čtrnáct hodin jsme se sešli jako tradičně u hasičské zbrojnice, abychom společně uklidili naše okolí. Bylo nádherné počasí a velkou radost nám udělalo, že se opět objevilo i pár nových tváří. Po rozdělení úkolů, malé instruktáži o bezpečnosti a rozdělení nutného vybavení jsme se vydali na úklid. Asi za dvě hodiny jsme měli hotovo a mohli jsme si sednout ke společnému táboráku, opéct nějaký ten špekáček a popovídat si o tom, kdo kde našel zase nějaký ten „poklad“ :-). Opět jako při jarním úklidu jsme poprosili při-

tomné děti, aby nám namalovaly nějaký obrázek na téma sběru odpadu a odevzdali ho na obecní úřad. Vítěze rádi vybereme a oceníme při příští akci. Akce se zúčastnilo 42 lidí, z toho 17 dětí a společně jsme v našem okolí posbírali a uklidili 450 kg odpadu.

16. října – výsadba stromů se školou a školkou

Sešli jsme se ve středu dopoledne v biokoridoru za čističkou, abychom spolu s dětmi vysadili zase pár nových stromů. Tentokrát nám počasí moc neprálo, ale dětem to moc nevadilo, přišly vybavené pláštěnkami a samotnou výsadbu si, myslím, náležitě užily. Na místě samotném děti čekal p. Vít Dohnálek a p. Barbora Hrdá. Vítek se dětem věnoval v průběhu výsadby a popsal jim stromy, které vysazovaly. Barča nakonec předala malé ocenění za nejhezčí obrázek z odpadkobraní.

Vítězem se tentokrát stal Toník Vymazal a my mu tímto gratulujeme! Děti společně

vysadily patnáct nových stromů – pět lip, pět dubů a pět javorů.

26. října – obnova aleje na „Lízalce“

Kdybychom se měli vydat na procházku letním dnem a polní cestou dospěli až na křižovatku, kde by jedna cesta pokračovala nechráněná širým lánem dál a druhou cestu měla ve své náruči alej stromů, kterou cestu bychom si asi zvolili?

Aleje hrají v naší přehledné krajině velmi podstatnou roli. Ostatně stromy doprovázely poutníky už ve starověkých civilizacích. Stromořadí se stávala součástí veřejných prostorů ve starověkých městech a Římané používali stromy rovněž k usnadnění orientace v terénu a ke křižovatkám cest sázeli topoly.

Současný vývoj počtu alejí a stromořadí v naší republice však není příliš povzbudivý: od roku 2006 začaly krajské správy silnic, které ošetřují silnice první a druhé třídy, ve všech krajích plošně kácet aleje. Vlivem mírné zimy uspořili silničáři prostředky a rozhodli se je utratit tímto způsobem. V letech 2003 – 2012 bylo podél silnic vykáceno zhruba 150 000 stromů, takový počet stromů by mohl vytvořit alej, která by oboustranně lemovala cestu z Prahy do Barcelony! Je tedy pravda, že ve stejném období (ať nejsem tak dramatický) bylo podél silnic opět vysazeno

okolo 88 500 nových stromů, ale i tak jsme v tomto období přišli o zhruba 61 500 stromů. Osobně si myslím, že se v posledních letech víc kácí než vysazuje a jsem moc rád, že naše obec je na druhé straně této barikády a spíše sázíme než kácíme.

V přípravné fázi obnovy naší aleje byly staré a uschlé stromy po obou stranách cesty vykáceny až do poloviny kopce, tam kde vpravo začíná biokoridor směrem na Němčice. Nebyl to pěkný pohled, protože tam skoro nic nezůstalo. No dobře, něco málo ano :-). Stromy, které mají ještě nějaký rok před sebou, jsme tam samozřejmě nechali dožít a potom bychom vzniklé mezery dodatečně doplnili. Na celou akci byla zpracována projektová dokumentace. Díky tomu byla předem určena vhodná skladba stromů, ale i jejich konkrétní rozmístění v prostoru. S předstihem jsme nechali díry na jednotlivé stromy vykopat bagrem, abychom sázejícím ušetřili síly, a mohlo se jít na to!

Sešli jsme se v sobotu v devět hodin ráno na začátku aleje u zemědělského družstva, ale ještě před samotným sázením Jiří a Vítek Dohnálkovi rozvezli po celé délce sázení stromy a zajišťovací kůly. Byla docela hustá mlha, ale předpověď slibovala krásný den. Přišlo asi čtyřicet lidí včetně pár občanů z Těšan, kteří vyslyšeli naši výzvu a přišli nám s tímto úkolem pomoci, za což jim tímto děkuje-

me! Po krátkém přivítání a malé instruktáži, jak správně stromy sázet, jsme se dali do práce. Strom i s balem vážil asi čtyřicet kg, ale to by nebylo na tom to nejtěžší, fyzicky nejnáročnější na sázení bylo zatlučení opěrných kůlů, ale i s tím jsme si nakonec zdárně poradili.

Pro všechny bylo připraveno malé občerstvení, které připravila děvčata z obce a paní Dagmara Janoušková pro všechny uvařila čaj – děkujeme děvčata :-). Celé sázení nám trvalo asi čtyři hodiny a u po-

sledního stromu jsme se sešli všichni společně a hlavně děti ho samy zasadily. Říkám u „posledního“ stromu, ale doufám, že tomu tak není a budeme v této akci příští rok pokračovat dál, protože obnova celé aleje je ještě na dost dlouho. Když jsem u těch poděkování, moc rád bych poděkoval našemu panu starostovi Antonínu Vymazalovi, radě i zastupitelstvu, že tuto akci podpořili a pomohli ji zrealizovat.

Finančně je to dost náročná akce a pochopil bych, že výstavba chodníku, přeložka elektřiny do země, nákup knížek pro děti do školy a jiné investiční akce, které na obci řeší, mají třeba v daný moment vyšší prioritu a o to je toto jejich rozhodnutí důležitější. Společně jsme vysadili třicet stromů lípy velkolisté, třicet stromů dubu zimního, třicet stromů javoru babyky a pět stromů jeřábu břeku. Zajděte se tam podívat a posuďte sami, jak se nám to povedlo. Už teď se všichni těšíme, až se to vše na jaře zazelená.

Zdroje : arnika.cz, vetveni.cz

*Roman Formánek
komise životního prostředí*

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Chceme být Ekoškolou

Od poloviny října se ZŠ i MŠ Moutnice zapojila do Mezinárodního programu Ekoškola (ECO-SCHOOLS). Jedná se o dlouhodobý program, v rámci kterého

se žáci učí o environmentálních tématech a zároveň sami usilují o minimalizaci a třídění odpadů, úspory energií či vody a zlepšení prostředí školy a jejího okolí. Program je určen pro celou školu a vede

ke spolupráci žáků, učitelů, vedení školy i místní komunity.

Založili jsme Ekotým. Žáci docházejí na společná setkání. Společně s nimi se setkávání a práce účastní vedení školy, další učitelé, provozní zaměstnanci, vítáme i účast ze strany rodičů. Činnost Ekotýmu má na starosti koordinátorka – paní učitelka Eva Darmovzalová. Schůzky svolává koordinátor nebo sami žáci.

Chtěli bychom se scházet jednou za měsíc, někdy častěji. Na schůzkách mluvíme o aktuálních úkolech, budeme připravovat plán práce i dlouhodobý. Ten budeme kontrolovat, jak se nám jej daří plnit.

Projektový den

V říjnu nás navštívila paní Dana Křivánková, která je garant produktu JEDLÁ ZAHRADA. Prošla si zahradu MŠ a školní dvůr v ZŠ. Seznámila nás s produkty JMK, dále s možností získat dotace na dětmi zvolený projekt. Protože máme o produkty zájem, je potřeba s dětmi začít realizovat návrhy projektů, které musí být odeslané do konce listopadu a ledna. Z tohoto důvodu byl zařazen do výuky Projektový den, který v ZŠ Moutnice proběhl 15. listopadu 2019. Žáci pracovali do oběda ve třech skupinách na přípravě svých projektů. Členové Ekotýmu pracovali na projektu Jedlá zahrada pod vedením paní ředitelky Mileny Emmerové a na projektu Voda s paní učitelkou Evou Darmovzalovou. Třetí skupina dětí se zabývala tématem Menu pro změnu pod vedením paní učitelky Lenky Salzburgerové.

Mgr. Eva Darmovzalová

Jak se daří našim prvňáčkům?

Do první třídy letos nastoupilo 13 dětí – 7 děvčat a 6 chlapců. Od začátku školního roku, kdy se děti nejprve seznamovaly se školou a vším novým, co na ně ve škole čekalo, udělaly veliký kus práce.

Nejprve si musely osvojit základní pravidla chování v hodinách i o přestávkách. Dneska už všichni dobře ví, že na vyučování máme mít nachystané učebnice před zvoněním, že v hodinách nevykřikujeme, ale hlásíme se, že o přestávkách neběháme...

Každý měsíc nás provází pohádka – v září to byla pohádka O veliké řepě, v říjnu Perníková chaloupka a v měsíci listopadu O Budulínkovi. Na pohádkových příbězích se učíme počítat, určujeme pořadí, zkoušíme převyprávět pohádku vlastními slovy a učíme se posloupnost děje.

Kromě písmenek a prvních přečtených slov už prvňáčci ovládají počítání do 7 a dokonce už píší první stránky písanky. Děti jsou velmi snaživé, šikovné a cílevědomé.

Eliška Zemánková

List za listem – baví mě číst

Slovenská pedagogická knižnica v Bratislave a Knihovna Jiřího Mahena v Brně vyhlásila k Mezinárodnímu měsíci školních knihoven 10. ročník česko-slovenského projektu pro základní školy a osmiletá gymnázia: Záložka do knihy spojuje školy na téma List za listem – baví mě číst. Hlavním cílem projektu je navázání kontaktů mezi českými a slovenskými základními školami a osmiletými gymnázii a podpora čtenářství prostřednictvím výměny záložek do knih. Žáci z České republiky vytvoří záložku do knihy, na níž

libovolnou technikou ztvární téma česko-slovenského projektu List za listem – baví mě číst, a vymění si je se žáky z přidělené partnerské školy ze Slovenské republiky. Výměnu záložek tak mohou školy využít k navázání spolupráce, kontaktů nebo na poznávání slovenského jazyka, literatury, historie, kultury, regionálních zvyků či života žáků na Slovensku.

Protože nás čtení baví a záložka je dobrá věc, přihlásili jsme se do jubilejního projektu i my. Inspiraci pro naše záložky jsme našli v knize Knihozrouti. Jsou to malí skřítkové, kteří se v knihovnách starají o knížky. Třeba i o ty, které mají oslí uši. „Oslí uši se říká stránkám, kterým někdo ohnul roh, místo aby do knihy vložil záložku.“

Naši Knihozrouti pomocí magnetku drží stránky knížek, aby děti věděly, kde skončily se čtením. Z jedné strany záložky je napsáno: Držím ti list, ať víš, kde číst. Z druhé strany: Držím ti list, nech více, kde číst. Měly by tomu přece porozumět i děti z naší partnerské školy – Základná škola Mateja Korvína s VJM Kolárovo.

Bavila nás výroba našich záložek pro děti na Slovensko, ale pak jsme si radost užili ještě ze záložek darovaných od slovenských dětí.

Čtení nás baví víc a víc a hlavně víme, kde přistě číst.

Lenka Salzburgerová

Základní škola se připravuje na vánoční čas

Podzimní měsíce byly ve škole nabitě programem. Chvilí trvalo, než jsme si všichni zvykli na nový režim, kdy máme 4 třídy, v nich učí český jazyk a matematiku třídní učitelé, ale v ostatních předmětech se nám učitelé střídají. Je to proto, že někteří jezdí v pátek na studium, také že ně-

kteřé předměty – například angličtinu, se neučíme ve spojených ročnících, zato se však spojují výuky výchovných předmětů, jako je tělocvik nebo výtvarná výchova. A tak se někteří častěji, jiní téměř vůbec, stěhují po škole a procvičují svou paměť, co je čeká za výuku. Nové paní učitelky zase procvičují paměť na jména, takže je někdy legrace.

Od září do listopadu probíhalo plavání a tělocvik měli jen prvňáčci, kteří neplavali. O to víc jsme byli rádi za teplé počasí, v každé velké přestávce a odpolední volné chvíli jsme byli na dvoře. Tam jsme také začali společně vymýšlet, co bychom rádi změnili a jak bychom si dvůr a zahradu chtěli vylepšit. A už také tým Jedlá zahrada vypracoval projekt na změnu plochy za branou dvora. Bude se jmenovat Co si vypestujeme, to si sníme. Žádost podáváme v těchto dnech.

Každých 14 dní se s dětmi ráno scházíme na společné třídnické hodině. Tam si vyprávíme, co je ve škole nové, co nás čeká a zkoušíme děti motivovat ke spolupráci. Máme velkou radost, že se nám přihlásilo tolik žáků do Ekotýmu, věnujeme se tématu VODA, sledujeme spotřebu a v našem projektu v lednu zkusíme získat peníze na lepší hospodaření s dešťovkou. Posledním tématem, které ve škole řešíme, je Jídlo – potraviny a jejich spotřeba. Děti si zkouší vlastní zodpovědnost – samy si určují, kolik polévky si nalijí a následně sní. A věřte, že spotřeba se nejen nesnížila, ale spíš naopak. A přitom vylitých zbytků

ků je méně. Také nás zajímá stolování, nejmenší žáci se učili správné používání příborů a chování při jídle. Že je školních projektů více, o tom si můžete přečíst na jiném místě.

Také školní akce na podzim byly zajímavé: branný den připomněl, jak bychom se měli umět postarat o sebe sami v případě úrazů nebo nehod; vysadili jsme stromy kolem potoka; poslechli jsme si přednášku společnosti Prales dětem a přispěli sběrem hliníku na ohrožené živočichy; nachystali rodičům pohoštění na třídní schůzky a vyrobili krásné věci na výzdobu školy. Nyní se těšíme na nové tabule do tříd.

A co nás čeká do Vánoc? Pojedeme do divadla, uvítáme rodiče na adventních dílničkách, připravíme betlém na výstavu, secvičíme vánoční koledy a vystoupíme. Na jarmarku chceme nabídnout svoje výrobky a dobroty, které napečeme. Aktivit je tedy hodně, odehrávají se zejména v odpoledních hodinách, kdy je ve škole hodně živo. Někdy máme pocit, že nám ani nebudou stačit prostory, které máme. Je moc fajn, že se zapojují všechny děti i zaměstnanci, kterým bych chtěla na tomto místě poděkovat.

Závěrem přijměte také vy přání krásného prožití adventních dní a šťastné i veselé Vánoce v kruhu nejbližších. Ať je i příští rok pro nás všechny pokojný, úspěšný a naplněný krásnými, smysluplnými zážitky.

*Za školní kolektiv
Milena Emmerová*

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Informace z mateřské školy

V uplynulém období jsme v mateřské škole zažili hned několik přínosných

a také zábavných událostí. Na konci září jsme do naší školky pozvali pracovnice z SPC Brno Veslařská, které se souhlasem

zákonných zástupců u dětí provedly logopedickou depistáž. Jsme si vědomé toho, že stále více dětí potřebuje logopedickou pomoc. Kvalitní péči s přesně danými cvičeními a slovními spojeními se postupně dá jejich řeč zlepšit. Začít s takovou nápravou je vhodné od tří let věku dítěte, protože jinak se vada zhoršuje a dítě je omezeno v dalším vývoji.

Na začátku října jsme navštívili židlochovický zámek park, kde jsme se procházeli v těsné blízkosti zde žijících zvířat.

Také jsme si nasbírali různé přírodniny, které jsme využili při podzimním tvoření.

Za spoluúčasti rodičů jsme si na naší školní zahradě vyrobili spoustu krásné podzimní dekorace. Společně s kamarády ze základní školy jsme se podíleli na výsadbě nových stromů v naší obci. Výsadbě keřů, květin, bylin se v budoucnu chceme věnovat i na naší školní zahradě. Chtěli bychom ji kapánek přeonačit. Prozatím nám na zahradě přibyl hmyzí hotel, který bude sloužit dětem

k pozorování života hmyzu. Jeho výrobu si vzala za své paní učitelka Hana Hložková společně s pracovníky obecního úřadu a samozřejmě nechyběli naši malí pomocníci.

Dále jsme navštívili místní knihovnu. Zde paní knihovnice děti zavedla do „tajemství knihovny“. Na toto téma se také zapojily do soutěže a postoupily do druhého kola soutěže Jižní Morava čte.

Další naší oblíbenou každoroční aktivitou bylo i letos pouštění dětmi vyrobených draků.

V mateřské škole jsme měli dvě divadelní představení. Přivítali jsme herce z brněnského divadla Radost.

Na závěr roku nás v mateřské škole navštívil Mikuláš, s předškoláky jsme jeli nasát vánoční atmosféru do Brna, společně s rodinami dětí jsme si při vánoční besídce vyrobili pár pěkných vánočních drobností. Teď už se moc těšíme na následující událost, kterou bude Rozsvěcování vánočního stromu, které se uskuteční v pátek 20. prosince 2019 a kde společně s dětmi ze základní školy vystoupíme.

Přejeme Vám všem kouzelné Vánoce a úspěšný rok 2020.

Za kolektiv MŠ Leona Kolková

KNIHOVNA

Jižní Morava čte

Na začátku nového školního roku se moutnická knihovna zapojila do projektu Jižní Morava čte. Tento projekt je podporován Jihomoravským krajem a klade si za cíl přiblížit knihy a knihovny nejmladším čtenářům a podnítit v nich vztah ke čtení. Děti z místní základní a mateřské školy se přišly do knihovny opakovaně podívat. Zde se seznámily s knihami, jejich řazením a rozmístěním a řekli jsme si něco více o této akci. Součástí projektu je i soutěž pro děti od 4 do 15 let. Letošní téma soutěže bylo Tajemství knihovny. Soutěžící mohli plně zapojit fantazii a na dané téma psát povídky, básničky, kreslit, natáčet videa, fotit, vytvářet 3D konstrukce a jiné umělecké útvary. Na základě věku a zvolené techniky byli následně rozděleni do šesti možných kategorií. V naší obci se do soutěže přihlásilo téměř šedesát dětí, které vyrobily, nakreslily a napsaly spoustu krásných příběhů. Výtvořily, které byly označeny za nejlepší, byly oceněny na přelomu listopadu a prosince v Brně na hvězdárně a v divadle Polárka. Vítězům gratulujeme.

Beseda s Pavlem Čechem

V září navštívil moutnickou knihovnu brněnský spisovatel, ilustrátor a malíř Pavel Čech.

Řadu jeho autorských knih jistě znáte i z naší knihovny, jmenovitě například O klíči, O zahradě nebo Velké dobrodružství Pepíka Střechy.

První část besedy věnoval povídání o knihách a historkách ze svého života, následně přítomným návštěvníkům ochotně podepsal přinesené knihy a doplnil je o drobnou ilustraci. Během besedy si děti mohly zasoutěžit o ježka v kleci.

*Kateřina Flajšingerová
knihovnice*

2. INFORMACE OD ORGANIZACÍ

DRAKIÁDA

Tak jsme se opět po roce sešli na místním fotbalovém hřišti a vypustili draky.

A protože nám počasí přálo, byla i pěkná účast. V jednu chvíli se nad hřištěm

vznášelo 25 draků. Koho pouštění draků zmohlo, mohl si v připravené dílničce poskládat hlavolam nebo si vyrobit třeba zvířátko z kaštanů. Všichni zúčastnění se mohli občerstvit a zahrát čajem.

Děti za účast obdržely diplom a perníkového dráčka.

*Za Moutnické nezávislé sdružení
Dagmar Janoušková*

OREL JEDNOTA MOUTNICE

Program 100 let založení Orla Moutnice

4. 1. 2020	Silniční běh XXIX. ročník – Memoriál účastníků II. zahraničního odboje
18. 1. 2020	IV. Army bál
23. 5. 2020	Slavnostní schůze Orla jednoty Moutnice

Orelský turnaj v šachu

V moutnické orlovně proběhl v sobotu 19. října orelský ústřední turnaj v šachu pro rok 2019. Účast byla letos o něco komornější – chyběli tradiční soutěžící z Čech i nejlepší místní hráč Bronislav Vymazal, který si plnil své šachové povinnosti za zahraniční družstvo. Absence silné konkurence využil k velkému trháku reprezentant nedalekého Ořechova (s Moutnicemi Ořechov spojuje stejný okres: Brno-venkov) Pavel Kubíček. Tento tradiční účastník se většinou na předchozích mistrovstvích pohyboval na místech nepopulární bramborové medaile. Již jeho letošní nasazení ve startovní lis-

tině jako hráč číslo dva dokázalo vyvolat tušení, že by se nemuselo jednat o pořadí mimo stupně vítězů, ale získání medaile nejceněnější je velkým úspěchem tohoto ořechovského reprezentanta. Pavel sice nehrál bezchybně, ale v soubojích pro-

kázal nejpevnější nervy a ani jednou nemusel před soupeřem sklonit svého krále na znamení porážky. Pět vítězství a čtyři remízy dalo sedm bodů, což Pavla vyneslo na samostatné první místo. Na druhém místě skončil Zdeněk Morávek (jednalo se o velké překvapení turnaje, pan Morávek prohrál jedinou partii, a to právě s vítězem turnaje) a na třetím Petr Bílek, oba z Veselí nad Moravou.

Pořadatelé nezapomněli ani na děti a mládež. Ta sice hrála turnaj společně s dospělými, ale vyhodnocena byla zvlášť – věcné ceny obdrželo nejlepších šest mládežníků. Na stupních vítězů stannuli vítěz Jan Skalka, stříbrná Daniela Skalková (oba z Veselí nad Moravou a ano, jedná se o sourozence) a třetí Klára Spáčilová ze Starého Města – jak vidno, dívky se chlapecké a ani mužské konkurence nelekly a mnohým pánům byly více než důstojnými soupeřkami.

Hrací sál byl prostorný a světlý, organi-

zační štáb v čele s neodmyslitelnou ředitelkou soutěže Pavlou Vymazalovou fungoval bezchybně, turnajový bufet nabídl soutěžícím občerstvení včetně skvělých obědových řízků a zvolená námitková komise neměla žádnou práci, neboť celá akce proběhla bez jediného sporu v přátelském duchu a pohodové atmosféře a bezprostředně po skončení byly výsledky turnaje ihned vyvěšeny na internetu.

Poděkujeme pořadatelům za uspořádání této pěkné akce!

*Miroslav Hurta
rozhodčí*

Den válečných veteránů

Připomínka dne válečných veteránů začala v neděli 10. listopadu mší svatou v našem farním kostele slouženou za válečné veterány. V pondělí 11. listopadu program pokračoval ve stálé expozici II. zahraničního odboje v orlovně, kde se prostřídaly všechny děti naší základní školy, aby se seznámily s válečnou historií a osudy moutnických rodáků bojujících ve II. světové válce. Večer jsme se sešli tradičně u památníků u fary. Zde jsme položili kytice a minutou ticha vzpomněli na válečné veterány obou světových válek. Je dobré, že se tradice tohoto dne stále udržuje, když si uvědomíme, že poprvé se tento připomínal 11. listopadu 1919, takže letos to bylo 100 let. Je také dobré

připomenout, že v naší zemi letos v tento den stále žilo 343 válečných veteránů z II. světové války.

100 let od založení Orla Moutnice

Již hned od začátku 20. století začaly vznikat první křesťanské sportovní sociální odbory. Oficiální název Orel nesly tyto sportovní organizace od roku 1909. V období I. sv. války byl život a fungování organizace téměř zničen, a to především v důsledku odchodu většiny mužů na bojiště I. světové války.

Po skončení válečného konfliktu, a se vznikem nové republiky, nastala také obnova fungování a rozvoje tělovýchovné organizace Orel. V naší obci bylo rozhodnuto o vzniku jednoty Orla na konci roku 1919, a oficiální potvrzení o založení jednoty bylo vydáno v lednu 1920. V roce 1921 byly odkoupeny od obce pozemky

„Na peklách“ a v roce 1923 byla započata stavba katolického lidového domu, který byl nazván Dům Kosmákův. V roce 1924 byla stavba dokončena a budova byla slavnostně otevřena. Budova sloužila veškerému dění v obci, a to jak sportovnímu, tak i společenskému a kulturnímu. Orel se rozvíjel po všech stránkách, cvičilo se v kategoriích žáků, dorostenců, dorostenek, mužů a žen. Období první republiky patřilo v životě organizace k nejšťastnějším.

Bohužel tu byla opět válka a pro organizaci další období ukončení činnosti. Vrcholní představitelé Orla skončili v koncentračních táborech nacistického Německa a činnost byla oficiálně zakázána. Stejně tak dopadla organizace Sokol a Junák. Ale tak jako v životě, všechno má svůj začátek a svůj konec, tak také skončil nejkrutější konflikt v dějinách lidstva II. sv. válka.

Konec války znamenal pro organizaci Orel začátek druhé obnovy této organizace. Původní budova Lidového domu již nestačila rozmachu organizace a společenského dění, proto rozhodlo vedení Orla Moutnice o výstavbě nové Orlovny. Základem ke stavbě nové Orlovny byly nejen finanční prostředky, materiální zajištění, odhodlání, ale také morální základ položený šesti mladými muži, kteří odešli

v době nejtěžší za hranice vlasti bojovat proti fašismu za svobodu své země. Na tomto místě mi dovolu malou odbočku z moutnické historie, která ale bude připomínkou dalších slavných hrdinů II. sv. války a členů Orelských jednot ve svých obcích. Kdo by neznal výsadkáře Jana Kubiše a Josefa Gabčíka, hrdiny kteří odstranili kata našeho národa R. Heidricha, anebo člena Orla v Chrlicích stíhací eso II. sv. války Leopolda Šroma.

Ale zpět do naší obce, v roce 1947 započalo bourání staré budovy, a hned následně stavba nové Orlovny. Po architektonické stránce vedl výstavbu architekt Karel Žák z Brna. Členové Orla a Lidové strany si udělali úpis a peníze zapůjčili. Jednalo se o 66 členů a celková částka činila 345 000 korun. Díky nezměrnému úsilí byla budova otevřena po šesti měsících nepřetržitých prací. Postavením Orlovny se výrazně oživila činnost jednoty – hrála se divadla, cvičilo se, rozvíjela se

lehká atletika a také společenská činnost v obci.

Bohužel však přišel únor 1948, a hned v březnu proběhla likvidační schůze jednoty Orla v Moutnicích – Rozařině, a dne 6. 12. byl předán movitý a nemovitý majetek Orla.

Je otázkou k zamyšlení proč organizace Sokol, Orel a skauti z Junáku byly na obtíž jak nacismu, tak i komunismu. Čím se provinili přední činitelé těchto organizací, že skončili ve vězení. V období války se jeví vysvětlení snad pochopitelné, ale co období šťastných komunistických zítřků?

A tak opět něco končí a další již třetí obnova Orla začíná. Dne 9. 12. 1991 byla sepsána dohoda o předání a převzetí vlastnických práv dle zákona č. 173/190 a podmínek zákona ČNR ze dne 22. 5. 1991 č. 232/1991 Sb. Vlastníkem se opět stala Orelská jednota Moutnice. Obnovením jednoty a navrácením budovy nastala pro naši generaci velká zkouška, zda bude-

me schopni úspěšně navázat na činnost našich předků. V nové době se postupně začala rozvíjet sportovní činnost jednoty, a také začalo období nepřetržité rekonstrukce budovy Orlovny, které s malými přestávkami trvá dodnes. Budova Orlovny dnes nabízí široké možnosti sportovního a společenského využití, sál pro různá cvičení a kulturní akce, posilovnu a kuželnu. Jednota se v průběhu posledních let zapojila do mnoha sportovních aktivit, a to jak kolektivních, tak i individuálních. Pořádáme jednu z největších sportovních akcí u nás – zimní silniční běh jako memoriál účastníků II. zahraničního odboje. Dnes je nejvíce v popředí zájmu mládeže především florbal a to ve všech věkových kategoriích. V současné době má naše orelská jednota 150 členů včetně dětí. Při ohlédnutí za historií organizace Orel lze říci, že dnes prožívá nejdelší období svého fungování ve své 110 ti leté historii. Do příštích let přejeme vše dobré a loučíme se orelským pozdravem ZDAŘ BŮH.

Alois Dohnálek – nedožitých 100 let

Narodil se 16. prosince 1919 jako nejstarší z pěti dětí manželů Pavlína a Františka Dohnálkových. Po absolvování základní školní docházky v Moutnicích pokračoval ve studiu na měšťanské a následně obchodní škole v Brně. Po ukončení studia začal pracovat jako účetní v družstvu „Záduha“. V tomto období těsně po okupaci naší země se zapojil s kamarády do organizování odchodu mladých mužů do zahraničního odboje, které vedla tajná organizace „Obrana národa“. Poté, co na podzim roku 1939 odešel do zahraničí Jan Buchta a následně za ním Rudolf Mašek a Karel Hrdlička, se na svůj odchod připravil spolu s Fran-

tiškem Havránkem. 20. ledna 1940 pak odešli pěšky směr Klobouky u Brna, kde na křižovatce u Šitbořic na ně čekali Eda Urbánek a Štěpán Stejskal, se kterými pak absolvovali nebezpečnou a strastiplnou cestu přes Slovensko, Maďarsko, Jugoslávii, Řecko, Turecko do Bejrútu a odtud pak lodí do Francie. Tam byl zapsán a prezentován 30. března 1940 k vojenské službě a zařazen k dělostřeleckému pluku jako vojn. Po porážce Francie odjel lodí Viceroy of India spolu s mnoha dalšími vojáky do Anglie. Tam byl zařazen k obrněné brigádě do jednotky automobilové roty jako řidič nákladního auta. Jednotka obrněné brigády se v letech 1940 až 1944 cvičila a připravovala na vylovení a poté spolu se spojenci na osvobození naší vlasti. Při svém nasazení v Anglii naši vojáci strážili přístavy a letiště a také pomáhali při likvidaci škod způsobených nálety Luftwaffe na britská města. Po vylovení v roce 1944 byla jednotka Československá samostatná obrněná brigáda nasazena při obléhání francouzského přístavního města Dunkerque, kde nahradila britské jednotky, které postupovaly dále přes Belgii a Holandsko do severního Německa. Naše jednotka vedla své bojové nasazení v délce více jak sedm měsíců. Na den výročí vzniku naší republiky 28. října 1944 podnikla naše jednotka ofenzivní bojovou akci, při které ztratil německý nepřítel na 500 mužů, z toho 150 padlých, při našich vlastních ztrátách pouze 11 vojáků. V okolí tohoto města na vojenských hřbitovech odpočívá celkem na dvě stovky padlých československých vojáků. Bohužel se nenaplnil sen mnoha našich vojáků bojovat o osvobození své vlasti, a tak jen malá jednotka našich vojáků měla možnost bojovat spolu s americkou armádou generála Pattona při osvobozování naší

země v západních Čechách.

Válečný konflikt se zapsal do duše vojáků mnoha hrůznými zážitky, a tak mi dovoluete vám zprostředkovat jeden zážitek těsně po skončení válečné tragédie. Byly to právě naši vojáci dopravního oddílu, kteří odváželi bývalé vězně koncentračního tábora Buchenwald domů do jejich vlasti. První šok ve vzpomínkách mého otce byl, když u brány do tábora spatřil v kleci lva, který byl podle vzpomínek bývalých vězňů krmený lidskými ostatky. Tento zážitek byl vrcholem prožitých hrůz po dobu celého válečného a neskutečně krutého konfliktu. Po tomto šoku však přišel neočekávaný a neuvěřitelně srdceryvný zážitek, když s vojenským nákladákem zastavil u skupiny bývalých vězňů z naší země, vystoupil a uviděl zbídačené lidské postavy se slzami v očích, které nevěřily svým očím, když viděly vojáka v uniformě s nápisem na náramenících „Czechoslovakia“.

Po návratu do vlasti a po skončení bojů Alois Dohnálek pokračoval ve vojenské službě ve funkci velitele automobilového družstva v hodnosti četaře, a to do konce roku 1945. V roce 1946 se oženil a nastoupil jako berní úředník na území bývalých Sudet do města Bruntál. Po roce 1948 a nástupu komunistů k moci se stal jako bývalý západní voják nežádoucí a hrozilo nasazení do dolů, do stavebnictví nebo zemědělství. Poté, co ho na hrozící nebezpečí upozornil jeho nadřízený, přednosta úřadu, tak neprodleně opustil Bruntál a vrátil se domů. V Brně začal pracovat ve stavebním družstvu Stavba Brno, a tím

splnil jednu s vynucených podmínek, kterou byla práce ve stavebnictví. Následně mu byla nabídnuta funkce vedoucího sklenářství, kterou vykonával až do důchodu. Bohužel stejně jako většina válečných veteránů, tak i Alois Dohnálek musel strpět dlouholeté sledování Státní bezpečností, které skončilo až s pádem komunistického režimu. Po dlouhá léta vykonával funkci ve Svazu bojovníků proti fašismu.

Za svou válečnou činnost obdržel Čs. pamětní medaili se štítkem F. – VB., Čs. medaili za zásluhy II. stupně.

Na základě morální a politické rehabilitace byl Alois Dohnálek rozkazem ministra obrany ze dne 22. října 1991 povýšen do hodnosti rotmistra ve výslužbě a v roce 1995 pak do hodnosti nadporučík ve výslužbě.

V průběhu devadesátých let obdržel mnoho ocenění a pamětních medailí. Nejzajímavější je ocenění francouzské vlády předané ambasádou k 55. výročí invaze spojenců v Normandii.

Alois Dohnálek zemřel 6. listopadu 2004 a s vojenskými poctami je pochován na místním hřbitově.

Rostislav Dohnálek

FARNOST MOUTNICE

Vážení spoluobčané, srdečně vás zveme na vánoční bohoslužby!

ŠTĚDRÝ DEN: v 16 hodin pro rodiny s malými dětmi, 21:30 hodin půlnoční.

BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ: v 7:30 h pastýřská a 10:30 hodin královská.

SVATÝ ŠTĚPÁN: v 7:30 h a 10:30 h.

SILVESTR: v 16 h na poděkování za uplynulý rok.

NOVÝ ROK: v 7:30 h a 10:30 h s prosbou o Boží požehnání do roku 2020.

Všechno má svůj čas: advent nejsou vánoce

O adventu se v kostelích nezpívají koledy a nehraje Rybovka. Dává to logiku. Bylo by to podobné, jako kdyby člověk začal ujídat chlebičky a popíjet víno dlouho předtím, než přijde návštěva. Ne že by se návštěva urazila, ale člověk si to pak už tolik neužije, neboť je nacpaný a připitý.

Každá doba má svůj vlastní způsob prožívání.

Tři přátelé

Legenda vypravuje o hospodáři, který měl tři přátele. Náhle byl obeslán k soudu a prosil je, aby ho doprovodili. První přítel, jehož nejvíce miloval, rozhodně odepřel s ním jít. Druhý přítel s ním šel až k soudní budově, až za dveře, ale od tud utekl. Pouze třetí, kterého často zanedbával, šel s ním až před soudce a svědčil v jeho prospěch.

První přítel je jeho majetek – ten opouští nejdříve. Věnoval mu svůj čas, práci, starost, ale on s ním nejdle.

Druhý přítel symbolizuje jeho ženu, děti, vnoučata – ti s ním jdou, avšak jen ke dveřím smrti, dál musí každý sám.

Třetí přítel jsou jeho dobré skutky a modlitby – často je zanedbával, ale ony s ním jdou na věčnost před Boha a svědčí v jeho prospěch.

Poslat bolest nahoru

Michelangelu Buonarrotti bylo 23 let, když začal tesat Pietu. Trpěl velkými bolestmi hlavy i srdce. Málo jedl a málo spal, ale pracoval bez oddechu. Vytvořil nejkrásnější sochu na světě. Panenská Matka má hlavu skloněnou a její tvář vyjadřuje takovou bolest, jakou by nevyjádřil nejzoufalejší výkřik. Toto nádherné sousoší bylo umístěno do baziliky sv. Petra ve Vatikánu. Jednou se nechal k smrti zemdlený sochař zamknout v této bazilice a v hořece vyryl na stuhu přes prsa Sedmibolestné Matky Boží svůj první a poslední podpis: Vytesal Michelangelo Buonarrotti, Florent'an. A pak odložil nástroj, poklekl před Pietou a vroucně prosil, aby se za něj přimlouvala, až jeho osamocená duše se objeví před trůnem Nejvyššího.

P. René Václav Strouhal

Tříkrálová sbírka

S koncem roku přichází čas velkých svátků – Vánoc. Jejich součástí je i svátek Zjevení Páně neboli Tří králů, kdy si připomínáme mudrce, kteří se podle vyprávění evangelií přišli poklonit právě narozenému Ježíši do Betléma. S tímto svátkem byla už od středověku spojena tradice koledování – koledníci (často chudé děti) chodili s písní dům od domu, přáli vše dobré a na dveře psali C + M + B

doplňené letopočtem jako přání do celého roku (jedná se o iniciály latinského požehnání Christus mansionem benedicat, tedy Kristus ať žehná tomuto domu). Dostávali jídlo nebo jiné drobné dárky. Na tradici v roce 2000 navázala Charita Česká republika a dala jí nový význam: koledníci obcházejí dům od domu a zvou všechny lidi k účasti na pomoci těm, kteří to právě potřebují.

Chceme Vám touto cestou ohlásit dvacáté pokračování Tříkrálové sbírky na začátku nového roku. Koledovat se může od 1. do 14. 1. 2020.

V Moutnicích se skupinky koledníků vydají na cestu v neděli 5. ledna 2020 od 13 hod. V případě zájmu o pomoc se obraťte na místního koordinátora sbírky paní Petru Husákovou, e-mail: petra.husakova@eltromont.cz

Každý vedoucí skupinky se bude moci prokázat průkazkou potvrzenou vedením Charity ČR a platným občanským průkazem. Pokladnička bude zapečetěna a označena znakem Charity ČR.

Výtěžek letošní Tříkrálové sbírky chceme z větší části použít na vybudování nového výtahu v budově hospice sv. Josefa pro přemísťování hospicových pacientů a taky udělat rekonstrukci některých vícelůžkových hospicových pokojů na jednolůžkové. Dále pak potřebujeme zakoupit zdravotní a kompenzační pomůcky a pomůcky pro manipulaci s imobilními klienty.

V předešlém roce jsme tak díky vybraným prostředkům mohli pořídit nové lehátka a vozíky na převoz hospicových pacientů. Rozšířili jsme Charitní pečovatelskou službu zakoupením nového auta a podařilo se nám nainstalovat přenosné klimatizační jednotky v prostorách hospice sv. Josefa. Doufáme, že Vám letošní

koledování udělá radost a přinese mnoho dobrého nejen k Vám, ale i do domácností lidí, kterým je určena následná pomoc.

Za spolupráci a pomoc předem děkujeme.

Radostné Vánoce a požehnaný rok 2020 za Oblastní charitu Rajhrad přeje

Mária Durkáčová

kontakt: 736 529 319,

maria.durkacova@rajhrad.charita.cz

Misijní měsíc říjen v naší farnosti

Říjen tohoto roku byl na celém světě slaven jako mimořádný misijní měsíc. Nejinak tomu bylo i v naší farnosti.

Všechno to začalo v neděli 13. října, kdy jsme uspořádali Misijní kavárničku a vinárničku. Naplněný sál orlovný předčil naše očekávání. Moutnické hospodyňky se činily a přinesly nám k ochutnání nespočet všelijakých zákusků, dezertů a jiných dobrot, ať už sladkých či slaných. S velkou chutí se k přípravě pokrmů a chystání sálu přidaly také naše děti.

V převlečení za číšníky a servírky uvítaly nově příchozí hosty, zavedly je ke stolu a podaly nápojový lístek. Plánovanou součástí naší kavárny byla beseda s Marií Jenišovou o misiích v Ekvádoru. Pozdravila nás také paní Jana Zehnalová, ředitelka Papežských misijních děl pro br-

něnskou diecézi. Po celou dobu zde měli svůj „stánek“ i naši obětaví a milí vinaři, díky kterým si na své přišli také milovníci dobrého vína. Zajímavým zpestřením celé akce byla dražba dvou dortů a trdelníků. Tímto bychom rádi poděkovali paní Šárce Hrabovské, Kristýnce Bělouškové a Lidušce Oprchalové za jejich napečení. Celkový výtěžek z této akce činil 27.510 Kč. Peníze byly poslány na konto Papežských misijních děl a budou použity na zdravotní péči pro potřebné v nejhudších zemích světa. Děkujeme všem hostům za jejich štědrost!

Materiální pomoc je důležitá, nesmíme však zapomínat ani na pomoc duchovní, která má úplně stejnou, ne-li větší váhu. Proto další akcí, kterou jsme se rozhodli v říjnu uspořádat, byl Misijní most modlitby, který připadl na pátek 19. 10. Při modlitbě bolestného růžence jsme pamatovali na všechny misionáře, všechny pronásledované, chudé, trpící, opuštěné, zneužívané, nemocné, hladové a jinak strádající na všech kontinentech naší zeměkoule.

Zatímco se v modlitbě střídaly jednotlivé rodiny z naší farnosti, děti skládaly před oltář papírový kříž, na který přinášely svíčky v barvách jednotlivých světadílů. V duchu jsme byli spojeni s ostatními farnostmi České republiky, které se ve stejnou dobu modlily spolu s námi, a vytvořili tak pomyslný modlitební most.

V neděli 21. října jsme naše misijní oslavy završili slavením mše svaté. Lepší zakončení už jsme si ani nemohli přát. Při obětním průvodu jsme mohli sledovat malé děti, které přinášely k oltáři jednotlivé symboly, představující konkrétní problémy a bolesti dnešního světa. Naslouchající čteným přímlovám, o které se postaraly starší děti, jsme znovu pamatovali na všechny potřebné a modlili se za

požehnání pro celý svět. Pro nejednoho z nás to byla velmi silná a dojemná chvíle.

Co říci závěrem? Především to budou slova díky – díky všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravách oslav misijního měsíce října. Díky všem, kteří tyto akce podpořili ať už svou účastí, konkrétní pomocí anebo modlitbou. A v neposlední řadě díky každému z vás, kdo se sám už na tomto světě snaží být misionářem. Neboť když vyjdeme sami ze sebe a svému okolí zprostředkujeme to, co sami známe a co jsme zadarmo dostali od Pána, právě tehdy jsme se stali misionáři pro druhé (Svatý otec František).

*za organizátory
Petra Vymazalová*

Rozářinské hody

V neděli 8. září 2019 se ve farní zahradě konaly Rozářinské hody. Po mši svaté, kterou odsloužil náš pan farář, bylo přichystané občerstvení, o které se posta-

rali místní vinaři ve spolupráci s hasiči. K tanci i poslechu nám hrála celé odpoledne skvělá dechová hudba Jutolánka. Velký dík patří panu faráři a všem, kteří se

podíleli na organizaci a také udržení této tradice.

Za moutnickou chasu

Dominik Janoušek & Kateřina Šebestová

CHRÁMOVÝ SBOR

Večer chval se zpěvy z Taizé

V sobotu 23. 11. 2019 se v moutnickém kostele uskutečnil Večer chval se zpěvy z Taizé (čtete Téze).

Co je to Taizé?

Taizé je francouzská vesnička, která se nachází na jihu Burgundska. Je domovem mezinárodní ekumenické komunity, kterou založil v roce 1940 bratr Roger.

Koncem padesátých let 20. století začalo Taizé navštěvovat množství především

mladých lidí. Bratři tedy hledali způsob, kterým by se mohli všichni mladí lidé zapojit do pravidelných modliteb komunity. Původně byly totiž náplní modliteb především dlouhé chvalozpěvy, hymny a zpívané žalmy ve francouzštině. Proto se postupně v Taizé začaly používat krátké, stále se opakující zpěvy meditativního charakteru zpívané v různých jazycích, které je snadné se naučit.

Písněmi z Taizé doprovázíme mše téměř po celý liturgický rok. Jsou opravdu jednoduché a myslím, že je i sboristé zpívají rádi. Proto jsme se s paní varhanicí rozhodly, že takovýto večer uskutečníme.

„Zpěvy z Taizé jsou formou modlitby. Jejich jednoduchost má umožnit všem lidem, kteří se chtějí společně modlit, aby se mohli zpěvem plně zapojit. Jedná se o modlitbu meditativní. Sbor a instrumentální doprovod mají zastávat pomocnou

roli.“ (*Meditativní zpěv pro Večer chval*)

Zkoušet nové písně jsme začali poměrně brzo a jejich „zažití“ nám šlo až podzřele dobře. Problém tedy nastal ve chvíli, kdy jsme sboristy seznámily s pravidly, které bychom jako sbor měli dodržet: zpívání v přítomí ideálně bez not, splnutí s lidem v kostele, vyhnout se všemu, co by mohlo vyvolávat dojem koncertního vystoupení, sbor by neměl být závislý na dirigentovi.

Lhala bych, kdybych tvrdila, že to pro celý sbor bylo jednoduché. Nikdo nevěděl přesně, kolikrát se budou písně opakovat, kdy přesně budou končit.

Byla to pro nás pro všechny jedna velká neznámá. Proto bych chtěla moc poděkovat všem sboristům, za jejich trpělivost, obrovskou snahu a jejich volný čas, který obětují často náročným zkouškám.

Obrovské poděkování patří zejména naší varhanici paní Petře Vymazalové. Varhanní doprovody jsou náročné, a proto vyžadují spoustu trpělivosti a času k nácviku.

Snad se Vám tedy Večer chval s našimi zpěvy líbil.

*Kristýna Běloušková
za Moutnický chrámový sbor*

SDH MOUTNICE

Mladí hasiči

Na začátku školního jsme opět zahájili hasičské tréninky. V novém školním roce jsme mezi nás přivítali hodně nových dětí. Každý čtvrtek se všem dětem věnujeme a poctivě zdokonalujeme hasičské dovednosti. V září jsme se věnovali převážně přípravě na závod v požární všestrannosti. Smyslem závodu je prokázat fyzickou

zdatnost, teoretickou přípravu a vzájemnou spolupráci. Letos byly závodní podmínky opravdu hodně těžké. Po celý den intenzivně pršelo, byla zima, závodní trasa v lesním terénu byla kluzká a místy bahnitá. Tyto podmínky ovšem děti neodradily a domů přivezly nádherné výsledky.

Přípravka ve věku 3-5 let se umístila na 2. místě, mladší žáci si odvezli 11. místo, starší žáci 5. místo.

Tento závod byl premiérou pro našeho dorostence Tomáše Formánka, který v těžké konkurenci vybojoval nádherné 2. místo.

12. října 2019 jsme se společně s dětmi a jejich rodiči vydali na cestu za pokladem rytíře Mutiny. Cesta byla náročná, plná úkolů a zkoušek. Děti ve všech zkouškách uspěly a ztracený poklad našly. Odměnou

celodenního snažení bylo nejen nalezení pokladu, ale i závěrečné opékání špekáčků a posezení u ohně. Nyní se přípravu-

jeme na zimní halové soutěže a na jarní sezonu.

Mgr. Terezie Gargulová, DiS.

Sněhové vločky k zemi se snáší,
mráz si s okny pohrává,
chybí už jen pár stran v kalendáři,
vánoční čas nastává.

Stromek se těší na nový kabát,
do něhož se zahálí.
Co bude pod ním?
To smíme hádat,
než se dárky rozbálí.

Veselé vánoční svátky plné radosti a chvilí
s vašimi nejmilejšími, poklidný nový rok
plný splněných přání

vám ze srdce přejí hasiči z Moutnic

SK MOUTNICE

Kroužek malých fotbalistů

Koncem měsíce října jsme ukončili letní sezónu našeho kroužku. Jelikož v naší obci není krytá fotbalová hala, jsme odkázáni na okolní vesnice. Přes zimu budou probíhat každou druhou sobotu turnaje v Žabčicích.

Zde se opět můžeme připojit k týmu Blučiny. Je to jen na dobrovolnosti rodičů, zda chtějí, či mohou s dětmi přijet. Aktuální informace jsou na FB – ve skupině pod názvem Fotbalový kroužek SK Moutnice. Do našeho kroužku chodí průměrně 8 kluků, kteří jsou šikovni a snaží se. Je zde ale velký věkový rozptyl: cca od 5 do 10 let.

Do každé kategorie (mladší přípravka, starší přípravka atd.) máme 2 hráče, což je málo. Pokud chceme, aby v Moutnicích fotbal pokračoval, musíme se zapojit všichni, co fandí našemu klubu. Ve dvou lidech nic nedokážeme. Děti musí podporovat rodiče, prarodiče, strýc, teta, prostě celá rodina. Fotbalový klub se stabilizoval, výsledky mužstev se zlepšily, pojďme tedy všichni fandit a podpořit budoucnost moutnického fotbalu. Předem velice děkujeme za podporu.

Pavel Hrančík, Pavel Handl

Informace z SK Moutnice

Pravidelně vás informuji o stavbě kuchyňky. Také v tomto zpravodaji tomu nebude jinak. Šikovné ruce sportovců fotbalistů a jejich fandů jedou na plné obrátky. Byla dokončena elektrika i do stropního rastru pro sádrokartony, do 14 dnů se začne kompletně omítat, pak přijde na řadu strop a bude se dělat na hotovo podlaha.

Jak je vidno, neustále se bude pracovat, i v zimní fotbalové přestávce, aby byla kuchyňka co nejdříve dokončena.

Pozvánka na ples

SK Moutnice pořádá v pátek 14. února 2020 v sále orlovný Maškarní ples. Začátek ve 20:00 hod. K tanci a poslechu hraje skupina PLUS MUSIC BAND. Všechny masky a účastníci jsou srdečně zváni. Srdečně zvou pořadatelé a předem děkují za příspěvky do tomboly.

Závěrem bych chtěl moc poděkovat za odvedenou práci v uplynulém roce všem hráčům, funkcionářům, zaměstnancům a fanouškům a popřát jim všem požehnané vánoční svátky plné radostné pohody a do nového roku 2020 hodně zdraví, Božího požehnání, osobních i pracovních úspěchů a vše dobré.

*SK Moutnice
Robert Ostrovský*

Hráčský kádr mužů „A“ pro podzim sezony 2019/20

Hrdlička Jan, Handl Pavel, Janoušek Libor, Tichý Libor, Bystřický Jaroslav, Hrančík Pavel, Flajšinger Petr, Trávníček Radek ml., Hrdlička Václav, Válka Antonín, Vacek Miroslav, Dolák Jiří, Janoušek Jiří, Lízal Marek ml., Haluza Tomáš, Hrdlička Libor, Jáchym Tomáš, Jáchym Petr

Trenéři: Trávníček Radek st., Drexler Ladislav

Hráčský kádr mužů „B“ pro podzim sezony 2019/20

Ostrovský Václav, Ondráček Rostislav, Fasora Michal, Antczak Miroslav, Sedláček Pavel, Klatovský Filip, Gargula

Tomáš, Lízal Marek st., Král Václav, Král Jan, Klatovský Jakub, Daněk Miroslav, Lengál Josef, Kincl Michal, Springisfeld Ladislav, Sádecký Michal, Dolák Petr

ml., Otrřisal Michal, Jerson Jan, Pokorník Kryštof, Lízal Lubomír, Janoušek David, Bakalík Radovan

Trenér: Dolák Petr st.

Výsledky zápasů III. tř. sk. A	
Moutnice – Podolí u Brna B	9:0
Židlochovice – Moutnice	7:0
Moutnice – Těšany	3:0
Přísnovice – Moutnice	3:0
Moutnice – Viničné Šumice	5:3
Ochoz u Brna – Moutnice	1:2
Moutnice – RAFK B	4:3
Šlapanice B – Moutnice	0:1
Žabčice – Moutnice	1:1
Moutnice – Babice n./Svit. B	2:0
Hrušovany u Brna – Moutnice	2:0
Moutnice – Mokrá Horákov	3:3
Dolní Kounice – Moutnice	4:2

Tabulka III. tř. sk. A					
1.	Přísnovice	13-8-4-1	37:20	28 b	
2.	Hrušovany u Brna	13-7-5-1	39:16	26 b	
3.	Dolní Kounice	13-8-1-4	41:29	25 b	
4.	Mokrá – Horákov	13-18-1-4	34:27	25 b	
5.	Moutnice	13-7-2-4	32:27	23 b	
6.	Šlapanice B	13-7-2-4	24:25	23 b	
7.	Židlochovice	13-6-2-5	34:27	20 b	
8.	RAFK B	13-6-1-6	36:32	19 b	
9.	Viničné Šumice	13-6-0-7	39:38	18 b	
10.	Žabčice	13-5-1-7	25:29	16 b	
11.	Těšany	13-4-3-6	29:36	15 b	
12.	Babice n./Svit. B	13-3-1-9	20:31	10 b	
13.	Ochoz u Brna	13-2-1-10	26:38	7 b	
14.	Podolí u Brna B	13-2-0-11	15:56	6 b	

Výsledky zápasů IV. tř. sk. A	
Moutnice B – Blučina B	1:3
Ořechov B – Moutnice B	0:2
Moutnice B – Těšany B	2:0
Kobylnice – Moutnice B	1:1
Moutnice B – Želešice B	4:1
Rajhradice B – Moutnice B	10:0
Moutnice B – Tvarožná	0:3
Blažovice B – Moutnice B	2:9
Újezd u Brna B – Moutnice B	6:1
Moutnice B – Opatovice	2:1
VOLNO	
Moutnice B – Pozořice B	0:5
Měnín B – Moutnice B	5:0

Tabulka IV. tř. sk. A					
1.	Újezd u Brna B	12-9-2-1	42:21	29 b	
2.	Blučina B	12-8-2-2	46:16	26 b	
3.	Měnín B	12-8-1-3	40:20	25 b	
4.	Rajhradice B	12-7-1-4	37:24	22 b	
5.	Kobylnice	12-6-3-3	36:20	21 b	
6.	Pozořice B	12-5-2-5	36:34	17 b	
7.	Blažovice B	12-5-2-5	31:34	17 b	
8.	Tvarožná	12-4-3-5	29:23	15 b	
9.	Moutnice B	12-4-1-7	15:44	13 b	
10.	Opatovice	12-4-0-8	12:27	12 b	
11.	Těšany B	12-3-2-7	17:34	11 b	
12.	Ořechov B	12-2-1-9	24:42	7 b	
13.	Želešice B	12-1-4-7	22:48	7 b	

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ

Naše organizace v letošním roce výstavu neuspořádala, jen jsme se účastnili některých výstav v okolí.

Příští rok, tj. rok 2020, bude organizace slavit 60. výročí vzniku a nepřetržitého aktivního trvání. Máme stále 21 členů a z toho je 7 mládežníků. Za posledních několik roků našeho trvání jsme pořídili výstavní klece pro králíky, holuby i drůbež, takže máme možnost při normální malé výstavě vše uspořádat ve vlastních klecích.

V roce 2020 však budeme v rámci našeho výročí dělat výstavu oblastní. Je to větší výstava v rámci oblasti Brno-město a Brno-venkov. Na takovou výstavu je nás početně málo, tak jsme se dohodli se ZO Blučina II. a tuto výstavu uspořádáme v Moutnicích na stálém místě u sportovního areálu.

Velmi uvítáme jakoukoliv pomoc od vás všech, ať už drobné předměty do tombole nebo přímou pomoc při výstavě, ale hlavně pomoc finanční.

Na tuto výstavu, která se bude konat 16. – 18. října 2020 jste už předem všichni zváni. V pátek 16. října 2020, kdy bude probíhat od rána bodování zvířat, opět pozveme děti z naší školky a školy. V sobotu po celý den a v neděli dopoledne bude výstava otevřena pro všechny návštěvníky.

Naše činnost už od začátku roku bude směřovat k této výstavě. Zatím se těšíme na spolupráci s vámi a již předem za vaší pomocí děkujeme.

Přejeme všem příjemné svátky vánoční a mnoho úspěchů do nového roku. Hlavně zdraví a Boží požehnání.

Chovatelé Moutnice

VINUM BONUM MORAVIAE – vinaři Moutnice z. s.

Bliží se vánoční svátky, všude plno shonu, vánoční trhy praskají ve švech a hospodyňky už pilně pečou a uklízí. Všichni se těšíme, až bude nastrojený stromeček, naporcovaný kapr, zabalené dárky a konečně se budeme moci přepnout na program Vánoční pohoda.

Vinařský spolek se zúčastní 20. prosince Rozsvěcení vánočního stromu. Stavte se za námi na svařák nebo koupit nějaké víno pod stromeček.

Jako každoročně už po dvě desítky let se vinaři snaží přispět k dobré vánoční pohodě v naší obci svým tradičním Žehnáním vína. To se koná jako vždy 27. prosince, což letos připadá na pátek. Akci za-

hájíme v 17 hodin v kostele mší svatou za vinaře s poděkováním za úrodu, v 18 hodin pak začne program v orlovně. Zhodnotíme uplynulý vinařský rok a letošní úrodu a po požehnání vína přistoupíme k volné degustaci mladých moutnických vín za doprovodu cimbálové muziky. Není to v žádném případě, jak by se možná mnohým mohlo zdát, akce jen pro věřící, rádi bychom přivítali všechny moutnické.

Po Vánocích nám nastane plesová sezóna zakončená 14. února Vostatkama, které budou tentokrát trochu ponovu a na které vás také zveme. Ale hlavně bychom vás rádi pozvali na každoroční, letos už 12. Vinařský krojový ples, který se bude

konat 1. února v 19:30 v orlovně. Na tento ples jsme si připravili malé překvapení, dechovou hudbu Mistrůňanka v plné parádě. Rádi bychom na plese přivítali vás všechny a zvláště mladé krojované. Počítáme s větší účastí přespolních návštěvníků, čemuž přizpůsobíme kapacitu sálu a vytvoříme systém místenek. Vstupenky s místenkami budou v předprodeji v orlovně u paní Buchtové od 10. do 20. prosince 2019 a od 6. do 30. ledna 2020 v době od 15 do 19 hodin. Cena vstupenky s místenkou v předprodeji bude 150 Kč.

Těšíme se na viděnou!

S přáním pohodových Vánočních svátků a všeho nejlepšího do nového roku 2020 za VBM

Jiří Novotný

SPOLEK ŽEN

Zájezd 14. září 2019

Paní Božena Novotná připravila pro letošní rok následující trasu zájezdu – Litomyšl, Polička, Rudka.

Město Litomyšl leží v Pardubickém kraji a má kolem 10 tisíc obyvatel. Král Přemysl Otakar II. v roce 1259 udělil tomuto sídlišti městská privilegia a Litomyšl se stala poddanským městem. Osídlení rostlo s rostoucím významem zdejší obchodní stezky spojující Čechy s Moravou.

Paní Novotná pro nás zajistila průvodkyni, která nás provedla Smetanovým náměstím s mnoha podloubími, barokními a klasicistními domy, radnicí a krásnými

náměstíčky a uličkami. Na mnoha budovách jsou instalovány bronzové desky. Mezi nejznámější patří hudební skladatel Bedřich Smetana, Alois Jirásek, Teréza Nováková, Jan Evangelista Purkyně, Magdalena Dobromila Rettigová, Olbram Zoubek aj.

Naši velmi zajímavou prohlídku jsme ukončili nedaleko zámku u kostela, kde se právě konaly přípravy na svatbu, kterou celebroidal velmi známý a populární pan farář Zbigniew Czendlik. Některým z nás se podařilo zhotovit si s ním selfičko. Prohlédli jsme si i klášterní zahrady a těšili se na prohlídku zámku, který patří k nejvý-

znamnějším evropským stavbám ve stylu renesance, a proto se stal v roce 1999 památkou UNESCO.

Jedním z nejceněnějších zámeckých interiérů je divadlo z konce 18. století, dochované včetně původních kulis a dekorací. Zámek sloužil jako sídlo hraběcího rodu Valdštejnů.

Další naše cesta vedla do Poličky, která je malebným městečkem v krajině Českomoravské vysočiny. Pyšní se bohatou historií a řadou památek. Byla založena roku 1265 Přemyslem Otakarem II. Historické jádro obepínají mohutné kamenné hradby ze 14. století v délce 1220 metrů s 19 baštami. Významnou dominantou města je kostel sv. Jakuba, v jehož věži se narodil významný český a světový hudební skladatel Bohuslav Martinů.

Původní kostel zničil v roce 1845 obrovský požár a v celém městě zůstaly nepoškozeny pouze 4 z 237 domů. Proto byla při stavbě nového kostela (1853-1865) v jeho věži vybudována světnička pro „strážce proti ohni“. Právě v ní se roku 1890 Bohuslav Martinů narodil. Bohužel se právě opravuje, tak jsme věž, světničku a krásný výhled do krajiny nemohli zhlédnout.

Další zastávkou byla Rudka u Kunštátu. Jeskyně Blanických rytířů je unikátní dílo inspirované českou historií v nitru kopce zvaného Milenka. Tvůrcem tohoto

jedinečného díla byl rodák z nedalekého Bořitova Stanislav Rolínek, čalouník a nadaný sochař samouk, ale bohužel také člověk velice nemocný tuberkulózou plic. Jeho prvotinou byly sochy husitů vytesané do skal netradičním náradím – hasičskou sekerou a půlkou nůžek na stříhání ovcí. Rolínek přišel do Kunštátu na pozvání v roce 1928 a jeho první velkolepá socha (14 metrů vysoká) byla socha našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka. Za II. světové války byla na základě udání zničena. Teď můžeme vidět pouze obrovské boty na podstavci.

Jako ateliér Rolínkovi posloužily pískovcové skály, do kterých dělníci vyhloubili jeskyni a on zde vytvořil bájně Blanické rytíře. Vůdčí postavou je jezdecká socha sv. Václava. Rolínek s prací spěchal, dobře věděl, že mu s postupující nemocí nezbyvá mnoho času.

Vchod do nitra hory hlídá kamenný lev. Dílo, na kterém autor začal pracovat na počátku 30. let minulého století, už nikdy nedokončil. Smrt jej odvedla od práce v největším tvůrčím rozmachu. Jeho Blanické rytíře si ročně prohlédnou tisíce návštěvníků. Okolí jeskyně je upraveno jako park a stává se postupně galerií pod širým nebem.

Naše poslední zastávka byla za večerním posezením a dobrým jídlem v Lipůvce. Vrátili jsme se večer spokojeni domů a za umožnění tohoto pěkného zájezdu musíme poděkovat našemu obecnímu úřadu a panu starostovi. Celý výlet pro občany naší obce byl totiž financován naším obecním úřadem. Rovněž děkujeme paní Boženě Novotné za přípravu, zajištění a organizaci celého zájezdu.

*Dagmar Ovcaryková
Spolek žen (dříve ČČK)*

PODZIMNÍ BAZÁREK

Podzimní bazárek v orlovně si maminky uspořádaly v páteční odpoledne 11. října 2019. Maminky si přinesly nejen věci na prodej, ale hlavně dobrou náladu, takže se bazárek opět pěkně povedl. Všichni se

už těší na jarní bazárek, který se bude konat v březnu roku 2020.

*za moutnické maminky
Pavla Pokorná*

VÝTVARNÝ KROUŽEK

Výtvarný kroužek v orlovně

Venku sice ještě pořádně nenasněžilo, ale chaloupka, která zdobí vchod doorlovnny, se leskne vločkami a střeží ji sněhulák. Na oknech námraza a z komína stále lezou čerti!

Děti opět tvoří krásné výrobky na výstavu betlémů a už se těší na dárky od Ježíška. Pečení cukroví je v plném proudu a maminky si nosí do orlovný ochutnat

své výtvary. Popovídat si u kávičky, prostě předvánoční pohodička. Přijďte se podívat i vy.

*Za moutnické maminky
Šárka Hrabovská*

CVIČENÍ PRO RODIČE S DĚTMI

Od začátku října se pod záštitou Orla Moutnice začaly scházet maminky s dětmi, aby si společně zacvičily. Každé setkání začínáme písničkami a říkadly s ukazováním, dále se věnujeme rozvoji pohybových schopností dítěte prostřednictvím jednoduchých her či opičí drá-

hy. Děti mají rády hlavně hry, u kterých se můžou pořádně proběhnout, například zjednodušenou verzi „Rybičky, rybičky, rybáři jedou“. Rády mají také hry s padákem a přemísťování balónků. Děti mají také příležitost získat nové pohybové dovednosti – kotrmelec, trakař, pohyby

založené na koordinaci oko-ruka. Děti se učí spolupracovat v kolektivu a užívají si společně strávený čas. Cvičení je koncipováno pro děti od 1 do 3 let, ale vítání jsou i mladší a starší sourozenci. Setkáváme se každou středu od 9:30 a rádi mezi sebe přivítáme nové tváře.

*Bim bam, bim bam, bim bam, bim,
co už všechno, co už vím?*

*Vím, jak skáče žabička,
vím, jak roste travička.
Že sluníčko krásně hřeje,
dobrý den nám zrána přije.
Vím, jak z nebe padá deštěk,
schovám se pod velký deštník.*

*Barbora Korčáková
& Terézia Lengálová*

MOJE VZPOMÍNKY NA LISTOPAD 1989

Malá válka se soudružkou K.

S odstupem třiceti let vzpomínám na události listopadu 1989, které jsem prožil v Jihlavě. My, vesměs osmnáctiletí studenti 1. ročníku Vysoké školy Zemědělské v Brně, který byl tenkrát v areálu mezi zimním stadionem a autobusovým nádražím. Na naší škole vládla pevnou rukou předsedkyně KSČ soudružka K. Naháněla hrůzu jak studentům, tak ostatním pedagogům a neskrývaně se chlubila svými známostmi a konexemi. Její manžel byl, pokud si vzpomínám, nějakým funkcionářem KNV.

S oblibou nadávala studentům, kteří ji zapomněli na chodbě řádně pozdravit a byl pro ni silně podezřelý živel každý, kdo si dovolil mít vlasy vzadu delší než po límeček košile. Jednou mně veřejně vynadala, když si náhodou všimla křížku nebo

medailonku na mém krku, jak můžu jako svazák věřit takovým středověkým bludům a jestli by nebylo vhodné mě vyloučit ze SSM. Není divu, že pro nás tenkrát byla jakýmsi zosobněním komunistické zvěle.

S oblibou si mě občas posílala pro cigarety značky BT do bufetu KNV KSČ, který se nacházel nedaleko. Byl to pro mě vždy silný a nevšední zážitek. U vchodu mě uniformovaný příslušník VB legitimoval a ptal se, kam a proč jdu. Po vyslovení jména soudružky K. se mi otevřel jiný svět – bufet pro funkcionáře: velký výběr obložených chlebičků, Pražská šunka, štangle Uheráku, pravý kaviár, ruská vodka a šampaňské, gruzínská vína a koňaky, cigarety všech značek; všechno za lákavé ceny – takový malý kapitalistický ráj v socialistickém světě. Pro člověka zvyklého na dlouhé fronty před poloprázdnými ob-

chody doslova Jiříkovo vidění. A poznání, že socialismus není pro všechny stejný.

Začalo to pro mě v pondělí 20. listopadu. (17. listopadu byl pátek). Přijel jsem ráno na koleje (zámeček postavený Hitlerjugend v parku nad ZOO, dnes policejní škola). Na chodbě stála skupinka spolužáků a o něčem diskutovala. Informace o pátečních událostech se ještě oficiálně nerozšířily. Po delší diskusi jsme se jako skupinka asi 10 – 15 studentů se zapůjčenou státní vlajkou vydali do školy. Místo přednášek jsme stáli na schodech před školou a diskutovali s přicházejícími spolužáky, aby se s námi zapojili do stávky. Kolem neustále projížděla policejní auta a byli jsme sledováni.

Po nějaké době za námi přišla soudružka K. Napřed po dobrém: Děcka, nekažte si svou budoucnost nechte toho, pojdte na vyučování, zapomeneme na to. Podruhé už s výhrůzkami, a nakonec: Tak si to pojdte vyříkat do posluchárny. Posadila se s dalšími funkcionáři naproti nám za katedru. S posměšným sebevědomým úsměvem se nás ptala, co bychom to vlastně chtěli, co můžeme mít za problém a na co bychom si tak asi vlastně mohli stěžovat.

. Promluvit jako první chtělo hodně odvahy. Člověk si ještě nebyl jistý, jestli se tím opravdu nevzdává své budoucnosti. Nevím, kdo promluvil první. Pamatuji si, že mezi prvními diskutujícími jsem byl i já a spolužáci Kučera a Smetana. Soudružka K. se nám napřed vysmívala, potom vyhrožovala, a když se postupně projeví i všichni ostatní a dali najevo stejný názor na ty její světlé socialistické zítřky, soudružka K. se nakonec rozplakala a utekla z posluchárny.

To pro nás byla první velká vítězná bitva Sametové revoluce – porážka velké a mocné soudružky K.

Možná, že hlavní ani tak nebylo to možná banální vítězství nad soudružkou K., ale vítězství nad naším vlastním strachem. Taková naše opravdová zkouška dospělosti, kdy jsme si sami zvolili mezi „pozitivní a sociálními jistotami“ socialismu a svobodou.

Následně jsme v počtu několika desítek studentů vyrazili na jihlavské náměstí. Myslím, že jsme byli jedni z prvních, kdo v Jihlavě vyšel do ulic. Pamatuju si na reakce lidí, které jsme potkávali: spousta lidí nám fandilo a přidávalo se nadšeně k nám, pár starých soudruhů a soudružek nám sprostě nadávalo a došlo snad i na nějakou facku z jejich strany. Ale rozjelo se to jako odbrzděný parní válec. Přidali se herci z divadla, středoškoláci a většina občanů Jihlavy a během pár dní bylo náměstí každý den plné.

Teprve po revoluci jsme se dověděli, že areál naší školy byl v padesátých letech obávaný komunistický kriminál. Naše aula soudní síň, kde bylo odsouzeno několik lidí z takzvaného Babického případu, včetně kněze Jana Buly k trestu smrti. Že díry kolem oken na dívčích kolejích zůstaly po odstraněných mřížích. Že STB měla v suterénu školy pro nás připravenou výslechovou místnost. A hlavně k čemu sloužila kdesi na dvoře školy ve výšce asi tři metry ta zazděná traverza či kolejnice.

Mě to taky přijde přehnaně sentimentální a plné patosu, ale jak jsem se tak přebíral těmi hodně starými a zapadlými vzpomínkami, někde hluboko jsem narázil na zbytky tehdejšího nadšení a ideálů. Zkuste to i vy, občas hrábnout hlouběji, najdete a nechte napovrch vyplout zbytky toho dobrého, co je přiklopené tíhou každodenních starostí a skepse a co nám všem dnes tolik chybí. Určitě to tam někde máte. Nebojte se toho.

Sedím na konáři a je mi... aneb hrdinou odboje

Něco veselejšího na závěr. Na podzim roku 1989 byl v kině promítáný skvělý film Juraje Jakubiska dost nepokrytě kritizující poválečný nástup komunistů k moci s výbornými Polívkou a Pavelkou v hlavních rolích. Film se setkal s obrovským ohlasem diváků. Sám jsem jej viděl vícekrát. Krátce před 17. listopadem měl být stažen z kin a uložen do trezoru, kam podobné skvosty často směřovaly.

Zrovna jsem seděl se spolužáky v nějaké hospůdce, v sobě pár piv a přemýšlel, co s načatým večerem, když jsem si vzpomněl, že právě začíná v nedalekém kině poslední projekce mého oblíbeného filmu. Stihnul jsem to. Kino bylo plné skoro do posledního místa a nálada výborná, už to začínalo v lidech vřít. Ale aby nám to soudruzi řádně osladili, zařadili na úvod sovětský 45 minut trvající přestrojkový dokumentární film. Něco o tom, že jim na Sibiři praskají ocelové nosníky zapouštěné do zmrzlé půdy a jak jsou vyšetřováni příslušní zodpovědní funkcionáři.

Rozumí se, že po 20 minutách extrémně nudného dokumentu s titulky a těch pár pivech jsem to už nemohl vydržet. Jenže jediná možnost, jak odejít na toaletu byla projít kolem plátna. Snažil jsem se být nenápadný, ale v momentě, kdy jsem procházel kolem plátna povstalo celé kino, začalo mně tleskat a spousta dalších lidí protestně odešla ze sálu.

Z kraje první řady mi v patách vystaroval menší nenápadný plešoun, očekával ode mě určitě nějaké protistátní proslovy, ale když viděl, kam na poslední chvíli dobíhám, docela se nasmál. Když jsem se vrátil do sálu, sovětský film byl vyměněn za všemi očekávaný film. Tak jsem se obyčejnou náhodou stal slavným předrevo-

lučním protirežimním odbojářem. K tomu nenápadnému plešounovi, byl to známý místní pracovník STB. V době revoluce byl všudypřítomnou figurkou, která byla všude tam, kde se něco dělo. Když stávkový výbor schůzoval v nějaké restauraci, seděl vždycky jako náhodou hned u vedlejšího stolu a byl jedno velké ucho.

Koleje Na Březinkách

Při studiu prvního ročníku VŠZ v Jihlavě jsme měli pánské koleje na zámku nad ZOO, současná Policejní škola. Do školy jsme chodili dolů kolem plotu ZOO přes amfiteátr do budovy, která byla mezi zimním stadionem a autobusovým nádražím. Při pozdně nočních návratech z restaurací to byla taková stezka odvahy. Za plotem ve tmě řvali lvi a tygři a často se stávalo, že nějaký utekl z klece. Ale myslím si, že na nikom z nás si nepochutnali, jen jsme se velmi často vraceli na koleje pořádně „kouslí“. Inu v osmnácti poprvé z domova, svobodní a volní.

Jednou cestou do školy nebo ze školy jsem si všimnul před zámekem asi šedesátiletého muže, který tam stál zamýšlený se slzami v očích. Ptal jsem se ho, co se stalo a on mi vyprávěl svoje vzpomínky. Že začátkem 50. let tam byl ubytován s dalšími desítkami dospívajících dětí kulaků, neuvědomělých intelektuálů a buržoazních živlů v takovém jakoby pracovním táboře a byli nuceně nasazení v jihlavských továrnách na převýchovu prací. Tak jsem jej vzal dovnitř na prohlídku a vyslechl si jeho vzpomínání.

Zajímavá historie jednoho místa: hitlerjugend, neuvědomělí mládežníci na převýchově tvrdou prací, vysokoškolští studenti, policisté...

Jiří Novotný

Lampionový průvod

na svátek svaté Lucie

13.12.2019 v 17 hodin

sraz s lampiony u obecního úřadu

Orel jednota Moutnice a KDU-ČSL vás zvou na tradiční

předvánoční výstavu betlémů

v místní Orlovně

Sobota: 14. 12. 2019 ve 14:00 - 20:00

Neděle: 15. 12. 2019 ve 13:00 - 17:00

Letos s andělskou tematikou

Těšíme se na vás

20.12.2019 v 17 hodin

Rozsvítíme obecní vánoční strom
u hasičky.

Přijďte zhlédnout vystoupení
dětí ZŠ a MŠ.

K zakoupení budou drobné
výrobky, sladké dobroty
a další občerstvení.

Orel jednota Moutnice pořádá memoriál účastníků

II. Zahraničního odboje

Zimní silniční běh

který se koná v sobotu 4.1.2020

Časový pořad:

09:00 - 10:30 – prezentace

09:15 - mše svatá

10:30 - zahájení

10:45 - první závod

15:15 - předpokládané ukončení

Srdečně zvou pořadatelé

MOUTNICE
5. LEDNA 2020
OD 13 HOD.

BEMETA®

plní sny o pohodlí, eleganci a praktičnosti v moderní koupelně

- baví Vás pracovat a dále rozvíjet své dovednosti v rámci pracoviště,
- jste týmový hráč,
- máte zodpovědný přístup k práci,

**MOŽNÁ PRÁVĚ VÁS
AKTUÁLNĚ HLEDÁME**

Skladníka v jednosměnném provozu

- týmového hráče,
- se zkušeností s řízením vysokozdvizného vozíku.

**Leštiče, brusiče a zámečníka
do kovovýroby**

- manuálně zručného,
- se znalostí čtení strojírenské výkresové dokumentace.

**Nabízíme Vám jistotu a stabilitu práce,
v blízkosti vašeho domova.**

E-mail: personalni@bemeta.cz Telefon: **544 214 956**

Bemeta design, s.r.o., Žatčany 28, 664 53

JEDNOTA MOUTNICE

pořádá v neděli 16. února 2020

DĚTSKÝ
KARNEVAL

Začátek v 15 hodin

Nedělním odpolednem nás provedou bratři Polanští.

Zvou pořadatelé a děkují za příspěvky do tomboly.